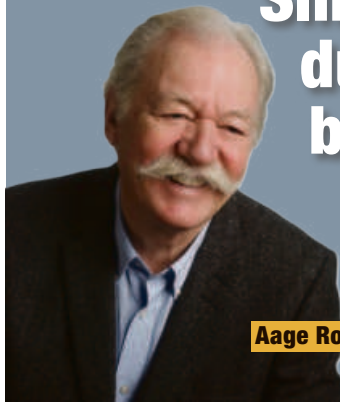

**Slik skriver
du en god
bachelor-
oppgave**

Aage Rognsaa, språkkonsulent

Kultur s. 12

Odd Nordstoga om
den ungdommelige
selvtilliten:

– TENKTE
JEG VAR ET
KJEMPETALENT

Kultur s. 13

UNIVERSITAS
TAIWAN

STORT
MAGASIN

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 72, utgave 7 | www.universitas.no | onsdag 21. februar 2019

#METOO: Vi har ingenting å lære av de voksne

Kommentar s. 2-3

**Da Thea
var 19 år
tok hun
silikon. Nå
angrer hun.**

Psykiater: – Det beste hadde vært å gi
bloggere minst mulig oppmersksomhet

Reportasje s. 14-19

UIO BLIR IKKE IMAMSKOLE:

**Imamer
protesterer**

Nyhet s. 8

POLITIHØGSKOLEFLYTTINGEN:

**Dette er de heteste
alternativene**

Nyhet s. 4-5

**Ansatte på Oslomet
skriver navnet feil**

Nyhet s. 6

#OsloMet

redaktør: **Birk Tjeldflaat Helle**
birkth@universitas.no 988 51 171

nyhetsleder: **Mads Randen**
madsranden95@gmail.com 454 00 166

fotosjef: **Erlend Dalhaug Daee**

desksjef: **Kari Eiring**

nettredaktør: **Markus Slettholm**

magasinredaktør: **Regine Stokstad**

MENINGER

PHS bør forbli i Oslo

Da man helt på tampen av 1800-tallet fant ut at man trengte en organisert politiutdanning, var det Christiania-politiet som tok affære. Siden oppstarten i 1899 har byen byttet navn til Oslo, men Politihøgskolen har holdt seg innenfor kommunegrensene. Det bør den fortsatt gjøre.

De nåværende lokalene på Majorstua er, skal man tro studenter, ansatte og fagfolk, for små og lite egnede for en moderne høgskole. Derfor har Oslos omegn-kommuner kastet seg inn i kampen om å få Politihøgskolen akkurat i deres by. Det er forståelig, all den tid en større utdanningsinstitusjon kan tilføre sårt tiltrengt studentliv, arbeidsplasser og kunnskap i byen.

Det betyr ikke at det vil være et smart trekk for Politihøgskolens studenter og ansatte. Da Universitas skrev om saken på disse tidene i fjor, sa Pål Rake i studentrådet ved PHS at det ville bli vanskeligere å hente inn ekstern kompetanse om man flytter ut av tigerstaden. Dermed berørte han et av de sentrale argumentene for å la politihøgskolen bli her i byen: nærheten til fagmiljøene. Økokrim, PST og Kripos ligger alle i Oslo. Det er en verdifull ressurs for morgendagens politibetjenter, etterforskere og avhørsspesialister.

Oslo-politikernes forslag er å flytte skolen ut av sentrum til et av Oslos mest belastede områder, Groruddalen. Dermed vil man også kunne bidra positivt til et område som sårt trenger innsats fra politisk hold. Det er ikke til å skyve under en stol at en større, vitenskapelig institusjon også vil bringe kompetanse og økonomisk aktivitet til bydelene i Groruddalen.

Hovedstaden har også student- og kulturtilbud som omegn-kommunene ikke kan konkurrere med. Det gjør også Oslo til en mer attraktiv studentby enn for eksempel Jessheim, Skedsmo og Moss. Høyere søkertall innebærer mer kompetente politifolk, og det er ingen grunn til å at det behovet vil synke med årene.

Osloet

Jo mer Curt Rice insisterer på stor M i sitt nye navn, jo mindre kommer vi til å gjøre bokstaven, til den til slutt vil bli borte, og man står igjen med Osloet. Om HiOA-rektoren lurer på om dette er en trussel, er svaret et rungende: Ja!

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Joakim Stene Preston**
j.s.preston@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**

Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

Tiden er inne for at vår generasjon kupper partiene i stedet for å skolerer i dem.

Alle må gå!

kommentar

Markus Slettholm, nettredaktør i Universitas

Kristian Tønning Riise-saken, #stilleførøpoptak, Ulf Leirstein-saken og Davy Wathne-saken. Trond Giske-saken, ikke minst. Det har blåst en ransakelsens vind over vårt land i vinter og de aller mest sølete skitten-tøysvaskene har blitt tatt i full offentlighet. Selv de frommeste blant oss har måttet luften sitt flekkete undertøy midt på torget.

Avsløringene har ikke bare rammet politikken, kulturlivet og mediebransjen – kampanjen har vist at vår akademiske hjemmehavn også har svin på skogen. Universitas har, blant mange andre metoo-oppslag, fortalt «Marens» historie om hennes forhold til læreren sin ved HiOA og hvordan hun ble trakassert da det ble slutt. Og om de mange varslene ved Kunsthøgskolen i Oslo.

Det er sunt at vi rydder opp i vår egen bakgård. Avsløringene om seksuell trakassering har nok gjort alle, også undertegnede, mer bevisst på hvordan man behandler og snakker om andre. Det har også gitt et tydelig signal til klåfingra profes-

sorer om at de ikke kan regne med å handle uten konsekvenser.

Likevel blekner sakene i akademien mot det som har blitt rullet opp i politikken, om en tidligere statsråd som har «stukket tunga ned i halsen» på folk og en stortingspolitiker som har invitert barn med på trekant og sendt pornografisk materiale til mindreårige. Det har vært sjokkerende nok å betrakte historiene fra sidelinjen, til en så stor grad at det er vanskelig engang å fatte hvordan det har vært å være midt oppe i det sa-

«Ut med giske-
ne, leirsteinene og
riisene, inn med
dem du mest
sannsynlig ikke
har hørt om, de
som enda ikke er
korrupterte»

lige kaoset av ufin maktbruk, trakassering og manglende tiltak fra de som skal ta ansvar i slike saker.

Nå virker det som stormen har stilnet, og #metoo avløses av andre hashtagger, kampanjer og kampsaker – senest #Nobodysdoll, som oppfordrer kvinner til å droppe utringede kjoler, høye hæler og andre klær de ikke føler seg komfortable i. Fortsatt er det ikke ønskelig, ei heller mulig, å gravlegge kampanjen som har ridd vinteren som en mare helt

enda, men jordskjelvet er uunngåelig på vei over i mindre ødeleggende etterskjelv.

Da har man kommet til det som må være bevegelsens endelige mål. Tiden er inne for å dra lærdom av denne vinteren og bruke det til noe konstruktivt, å endre atferd og holdninger og

Arkivaren

Historiske skråblikk, av
Nora Geard Nygaard

Bridge på Blindern

«Vi begynte med bridge det øyeblikket spardam og vri åter ble for kjedelig», sier fysikkstudent Lars Lindalen i 1992. Det spilles kort i et trangt og røykfyllt lokale i Frederikkebygget. Over 90 personer har funnet veien denne torsdagskvelden. Men hvor er kvinnene? Universitas melder at myten om at bridgemiljøet er en tumleplass for pene damer fra Oslo vest raskt kan avfeies, da det er overvekt av unge menn. Moroklump og landslagsspiller Lasse Aaseng mener han har svaret: «Bridge er et intellektuelt spill for intellektuelle mennesker, derfor er det så få kvinner her.»

Universitas nr. 4, 5. februar 1992

Bokhandler-besvær

«Du har fått med deg bokhandler-striden mellom BI og Akademia? BI vil modernisere, det vil si digitalisere, og sender Akademia på huert og ræva ut. De drev med modernisering også på 60-tallet, men av en noe annen karakter. Trond Øgreid, daglig leder av bokhandelen i Sentrum, er svært glad for å flytte inn i større lokaler med «nye moderne og mer hensiktsmessige reoler og gondoler». Ikke nok med det: «Endelig har vi også fått et begrenset utvalg av sjokolade og tobakk, noe som lenge har vært etterspurt», sier Øgreid. Lokalene på Blindern har også sitt å stri med: «Bokhandelen har etter hvert blitt så stor at studentene klager over at de ikke finner de som ekspederer».

Universitas nr. 8, 1965

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

krysse fingrene for at i alle fall den neste generasjonen politikere skal holde fingra fra fatet av unge, sårbare og fremadstormende kvinner (og menn). Men det er en tilnærmet umulig øvelse, all den tid metoo-kampanjen egentlig har lært oss unge at vi ikke har en døyt å lære av «de voksne».

Denne kulturen, snarere ukulturen, synes å være et resultat av en pill råttan struktur det kan være vanskelig å gjøre noe med. Spesielt når man ser på avsløringene om tidligere Unge Høyre-leder Kristian Tonning Riise og partiets innrømmelse av at det «er ingen tvil om at vi har sviktet». Eller KrFU-politiker Julia Sandstø sitt oppgjør med ukultur i eget ungdomsparti. Disse tilfellene viser –

ved siden av at det verste fra moderpartiene åpenbart har sildret ned i ungdomspolitikken – hovedsakelig én ting: Vi har ikke noe å lære av ungdomspolitikere heller.

Deres gode intensjoner, ideer og miner blir raskt til slett spill i møte med et allerede usunt system dominert delvis av de som er vant til å ta seg til rette og delvis av de som ikke tar varsler på alvor og vender det døve øret til. Det er på tide at unge politikerspiser bare kupper hele greia og fortrenger ukulturen før de selv blir spist opp av den.

I så fall vil det kreve ikke bare et generasjonsskifte, men et fullstendig paradigmeskifte. Ut med giskene, leirsteinene og riisene, inn med de du mest sannsynlig ikke har hørt om, de som enda ikke er korrumpert. Kan-

skje studentpolitikkerne, som har sin politiske dannelsen i et system uten omfattende maktmisbruk og med langt flatere strukturer. Kanskje noen helt utenfra den politiske sfæren. Etter en årelating må man ha friskt blod.

Dette er ikke til forkleinelse for de som helt frivillig ofrer sin beste tid på ungdomspolitikken, men for å bli kvitt ugresset, må man rykke det opp ved roten, uansett hvor smertefullt det måtte være. Det er revolusjonære tanker, det her. Men hvis det er én ting vi bør sitte igjen med etter vinterens metoo-kampanje, er det vissheten av at det er akkurat det som trengs. Tror du det ikke? Du vet det jo.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Jil Stiefer Yngland

Allergi: Emilie Nicolas har kjempet seg gjennom sykdom, og nå er hun i studio døgnet rundt. Frokost, lunsj og middag spises mens hun jobber med den nye plata. Men det tyngste for henne er at hun akkurat har fått vite at hun har blitt allergisk og må gi bort hunden sin, Mumi.

UNIVERSITAS

Tips oss

tips@
universitas.no

Følg oss

På papir hver onsdag,
på nett hele tiden:

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: **universitas_offisiell**

For oppdaterte studentnyheter.

På desken: Aleksander Naug, Anna Torst Saatvedt, Kari Eiring

Universitas støttes av Velferdstinget,
som står uten redaksjonelt ansvar.

nyhetsleder: **Mads Randen**
madsranden95@gmail.com 454 00 166

NYHET

En ansatt suspendert

KHiO: – Det er kommet flere historier som knytter seg til varslingskomplekset vi mottok fra Kunnskapsdepartementet, sier rektor Jørn Mortensen til Dagbladet.

Etter det VG erfarer er dette den samme personen som det varslet om før jul til Kunnskapsdepartementet. Den ansatte ble suspendert

i slutten av januar, i påvente av konklusjonen fra en arbeidsgruppe som jobber med å vurdere varslene som har kommet mot skolen. Tall som Forskerforum har fått innsyn i viser at KHiO har mottatt seks varsler om seksuell trakassering i januar. Totalt har skolen mottatt 17 varsler mot personen siden 2008.

Hvem vinner kampen

HOVEDARGUMENTENE:

Anders Røberg-Larsen, byrådssekretær i Oslo

- 1. Vil jobbe for å møte kriteriene til en ny PHS
- 2. Mange studenter vil tjenestegjøre i Oslo
- 3. Skolen kan bidra til positiv utvikling i området den havner i

Ole Jacob Flæten, ordfører i Skedsmo

- 1. Godt etablert miljø for trening
- 2. Attraktiv studentby
- 3. Ingen ansatte i PHS trenger å flytte

Hanne Tollerud, ordfører i Moss

- 1. Nært Oslo. Ny jernbane vil stå klar i 2024.
- 2. Treningsanlegget på Rygge.
- 3. Bra boligpriser og barnehagedekning.

– OL er gyldig fraværsgrunn

SEMINAR: Det er høytid for norsk nasjonalfølelse, og i de tusen hjem sit-ter nordmenn klistret til TV-skjermen for å få med seg gullmedaljene som renner inn. Det kan være fristende å droppe exphil-seminaret til fordel for å se Klæbo briljere i sprinten, men er det egentlig gyldig fraværsgrunn?

Dersom vi skal tolke svaret fra fi-

losofiprofessor, og exphil-underviser, Jens Saugstad, er svaret et rungende nei.

– Nei selvsagt ikke, med mindre du mener OL-deltakelse, og ikke TV-titting, skriver han i en melding til Uni-versitas.

Universitas har vært i kontakt med flere undervisere på forskjellige utdan-

ningsinstitusjoner. Ingen oppgir å ha opplevd økt fravær fra undervisning i forbindelse med OL. Ei heller har noen fersket studenter i å følge med på vin-terlekene underveis i undervisningen.

Det er likevel ikke alle som er like strenge på fraværet som exphil-un-derviserne. Ole Petter Hjelle er første-lektor ved Høyskolen Kristianias insti-

tutt for helsevitenskap. Han erindrer at OL fort kunne bli viktigere enn studi-ene da han selv var student.

– Jeg husker da jeg studerte selv i 1994 og det var OL på Lillehammer. Da var jeg ikke så mye på forelesning, og syntes i hvert fall det var gyldig fraværsgrunn den gang, sier han til Universitas.

FOTO: ANGELOUE OLIVIA

om Politihøgskolen?

Tom Staahle, ordfører i Ullensaker

1. Har Norges hovedflyplass
2. Politistudentene lærer å kjøre bil i Ullensaker i dag
3. Tilgang til øvingslokaler i samarbeid med forsvaret

Da regjeringen foreslo å flytte Politihøgskolen ut av Oslo, kastet flere av Norges ordførere seg inn i ringen. Alle påstår de at deres kommune fortjener å få den nye høyskolen. Let's get ready to rumble.

Politihøgskolen

tekst Jonathan Jæger

– Vi er langt mer rustet til å ta imot studentene enn Lillestrøm, sier Per Staahle, ordfører i Ullensaker Kommune.

Den nåværende Politihøgskolen (PHS) er for liten og har derfor årlig leid lokaler for titalls millioner kroner. Regjeringen ønsker å flytte skolen ut av Oslo, men kampen er ikke over. Nå jabber, puncher, og uppercutter ordførerne for å sikre seg den nye skolen.

Tungvekteren Jessheim

Tom Staahle, ordfører i Ullensaker kommune, mener de har alt en politihøgskole trenger. Han synes den nye skolen burde ligge på Jessheim.

– Høyskolen vil få god tilgang til fasiliteter for å øve med andre beredskapsenheter, sier Staahle.

Ullensaker kan tilby tomter på Jessheim Nord, i sentrum og ved det nye sykehuset ved Gardermoen.

– Vi er langt mer rustet til å ta i mot studentene enn Lillestrøm. Vi ligger tett opp mot Kongsvinger, hvor høyskolen har øvelser i dag. Når politistudentene i dag skal lære seg å kjøre bil, skjer det allerede i vår kommune, sier Staahle.

K.O på Skedsmo

Ole Jacob Flæten, ordfører i Skedsmo kommune, stiller seg uforstående til Staahles utfall mot sin kommune. Han mener Lillestrøm er det åpenbare alternativet for den nye skolen, og trekker frem at det ligger kun en kort togtur fra Oslo og Gardermoen.

– Vi har et allerede etablert treningssenter for nødetatene, skytebaner og glattkjøringsbaner. Vi har nærhet til bred kompetanse og et sterkt faglig miljø, sier Flæten.

Ordføreren hevder at Lille-

strøm er en attraktiv studentby. Blant annet bygger Studentsamskipnaden et nytt bygg for studentboliger og Osloet ønsker å etablere campus sentralt i Lillestrøm.

– For oss er det viktig å tilby det de trenger. Og ingen ansatte ved Politihøgskolen i dag vil måtte flytte dersom den blir etablert i Lillestrøm, sier Flæten.

Vil sloss for Moss

Men kampen er ikke over. Det er flere som har meldt seg på i kampen om Politihøgskolen.

Det er en vinn-vinn situasjon å bygge høyskolen i Moss, mener ordføreren i Moss, Hanne Tollerud.

– Hvorfor er dere best rustet til å få høyskolen?

– Vi har alt! Skole, barnehageplasser, rimelige boliger, og Politihøgskolen ligger i sentrum,

«Vi er opptatt av at en ny og større skole kan bidra til å skape positive ringvirkninger i de områdene den havner i»

Anders Røberg-Larsen,
byrådssekretær i Oslo

sier Tollerud.

Den aktuelle Peterson-tomta ligger nesten midt i sentrum av Moss.

– Det er en unik beliggenhet. Det er et nytt område som vi nå bygger boliger og skaper næring på, sier Tollerud.

Biter ører for å bli

På tross av at regjeringen har signalisert at de ønsker å flytte

skolen ut av byen, har ikke Oslo-politikerne gitt opp kampen.

Anders Røberg-Larsen, byrådssekretær i Oslo, sier det er viktig å beholde attraktive studieinstitusjoner i Oslo.

– Vi har sett gjennom områder i Groruddalen og Søndre Nordstrand. Vi er opptatt av at en ny og større skole kan bidra til å skape positive ringvirkninger i de områdene den havner i, sier Røberg-Larsen.

Røberg-Larsen er overbevist om at de kan møte kriteriene til PHS.

– Dette vil være en prioritert sak for kommunen. Forholdene ligger til rette for at skolen skal kunne stå klar raskt. Men det kommer selvfølgelig litt an på hvilken tomt man velger.

Plassering uviktig

Også ledelsen ved Politihøgskolen har flere ganger signalisert at de ønsker å bli i Oslo. Det er ikke studentlederen på PHS så sikker på er lurt.

– Jeg skulle ønske administrasjonen ved PHS så muligheter i stedet for begrensninger, sier Martin Danielsen, leder for PF-Studentene.

– Jeg mener de burde se nærmere på de ulike alternativene i blant Kongsvinger, Moss og Larvik for å kunne skreddersy en moderne politihøgskole for fremtiden.

Han mener plasseringen av den nye politihøgskolen ikke er viktig, så lenge studentene får de fasilitetene de trenger.

– Vi må ha gode øvingsleiligheter, styrkerom, svømmehall og gjerne innendørs skytebane. Det er her det legges mye tid som gjør at vi kan bli så gode politibetjenter som mulig.

Universitas har vært i kontakt med Justisdepartementet. De mottok nylig en rapport fra Politidirektoratet om behovene en fremtidig Politihøgskole vil ha.

De forteller ikke noe om når skolen vil stå klar eller hvor den skal være, men at skolens behov vil påvirke plasseringen. Dette får de andre kommunene til å ta på boksehanskene.

– Tar det ikke alvorlig nok

Ingen av universitetene eller de store høyskolene i Oslo setter maksgrenser for behandlingstid av varsler. Jusprofessor Mads Andenæs mener problemet med lange saksbehandlingstider må tas på alvor.

Seksuell trakassering

tekst Brage Egil Herlofsen

I forrige uke skrev Universitas om et varsel om seksuell trakassering ved Universitetet i Oslo (UiO). Universitetet brukte ti måneder på å konfrontere den anklagede, og advokat Else Leona McClimans kommenterte at saksbehandlingen ikke ivaretok rettssikkerheten til noen av partene. Ifølge henne hørtes saksbehandlingen hårreisende ut.

Universitas har vært i kontakt med representanter for Oslomet, Høyskolen Kristiania, Handels- høyskolen BI (BI), UiO, Norges musikkhøgskole (NMH) og Kunsthøgskolen i Oslo (KHiO) og spurt dem om det finnes et regelverk som set-

ter en maksimal behandlingstid for varslingssaker.

Ingen maksgrense

Felles for alle institusjonene er fraværet av en fastsatt maksimal behandlingstid. Ingen av Oslos største utdanningsinstitusjoner har forhåndsdefinerte tidsgrenser.

Ettersom ulike saker krever ulike tiltak, mener institusjonene at man må regne med at behandlingstiden varierer fra sak til sak.

– Behandlingstiden vil variere avhengig av kompleksitet og alvorlighetsgrad, men alle varsler blir svært høyt prioritert, understreker Hannah Møller Endresen, kommunikasjons- og samfunnskontakt ved BI.

Antall varslinger om seksuell trakassering:

- UiO: 14–19
- NMH: 4
- KHiO: 3
- BI: 3
- Oslomet: 2
- Høyskolen Kristiania: 1

Kilde: Khrono

Høyskolen Kristiania forteller at deres varsler blir håndtert og prioritert fortløpende, og dette virker å være normen blant alle skolene.

Studentombud ved Oslomet, Katrine Klyve, forsikrer at studenter skal få tilbakemelding på at varselet er mottatt innen to uker. Hun påpeker videre at universitetet er underlagt forvaltningsloven i disse sakene.

Personaldirektør ved UiO, Irene Sandlie, forklarer at ved universitetet skal varsleren så raskt som

mulig få beskjed om at varselet er mottatt, samt informasjon om videre behandling.

Seksjonssjef for studie- og FoU-seksjonen ved NMH, Camilla Sønstabø Thorkildsen, forteller at behandlingstiden avhenger av saken, men understreker at på NMH settes arbeidet med utredningen i gang med én gang varselet mottas.

Jørn Mortensen, rektor ved KHiO, svarer at de ikke har noen maksimal behandlingstid.

Må vise at de er skikket

Ifølge forvaltningsloven, som Oslomet regner som overordnet, skal saker behandles uten «ugrunnet opphold», og forvaltningsorganet som behandler saken plikter å gi et foreløpig svar dersom det ventes at behandlingstiden vil bli «uforholdsmessig lang».

Mads Andenæs, professor ved juridisk fakultet ved UiO, forteller at det tar tid å behandle slike saker på en forsvarlig måte, men kommenterer:

– Det er viktig at saksbehandlingstiden gjøres så kort som mulig, og ingen av utdanningsinstitusjonene har tatt dette alvorlig nok. Blir behandlingstiden for lang kan ikke slike saker løses effektivt og formålstjenlig,

Andenæs mener forøvrig at den ti måneder lange behandlingstiden kvalifiserer som «uforholdsmessig lang».

– Utdanningsinstitusjonene må bare vise at de er skikket til å behandle slike varslingssaker. Alle vet at det vil komme flere av dem. Det eneste overraskende er at vi ikke har fått flere.

Han legger til:

– Vi har bare sett begynnelsen. Vi kommer til å få flere saker som må behandles. At slike saker synes å komme overraskende for noen av disse institusjonene tyder jo på at de ikke har tatt sitt ansvar på alvor.

Han poengterer at det ikke er noen unnskyldning at man ikke er forberedt på å behandle slike saker.

universitas@universitas.no

Finn en feil: En ansatt peker på tankestreken, ikke bindestreken, i HIOAs nye navn.

Ansatte greier ikke å skrive Oslomet

Det har stormet rundt Norges nyeste universitet i det siste. Navnet er både omstridt og vanskelig å skrive riktig. Faktisk så vanskelig at universitetet selv sliter.

Oslomet

tekst Henrik Giæver og Mads Randen

Flere har den siste tiden kritisert det nye navnet til Norges nyeste universitet for å være for komplisert, og i slutten av januar publiserte universitetet en guide til hvordan man staver navnet deres, «OsloMet – storbyuniversitetet», riktig.

I guiden legges det særlig vekt på at det skal være en tankestrek (–), og ikke en bindestrek (–) mellom «OsloMet» og «storbyuniversitetet». Guiden går også i detalj i hvor-

dan man skriver en tankestrek på forskjellige tastaturer.

Å huske på denne tankestreken er imidlertid noe flere ser ut til å slite med, inkludert universitetet selv.

Skriver konstant feil

Et kjapt søk i Oslomets offentlige journaler (en offentlig oversikt over inngående, utgående og intern korrespondanse) viser nemlig at de konstant bruker bindestrek, og ikke tankestrek, mellom ordene.

Seksjonssjef ved Oslomets seksjon for dokumentasjons- og informasjonsforvaltning, Lars Eirik

Vorland, forklarer at de ikke har for vane å kontrollisere rettskriving i journaltekstene.

– Dette er fritekst som saksbehandlerne som er ansvarlige for sakene fyller ut selv, skriver han i en tekstmelding til Universitas.

Vorland har ikke svart på Universitas' spørsmål om navnet er for vanskelig for universitetets ansatte.

Departementet bommer også

Det er ikke bare Oslomet selv som sliter. Et søk i journalene til Kunnskapsdepartementet (KD) avslører at også de har vansker for å huske den viktige tankestreken. I noen tilfeller har også de brukt bindestrek, og i andre har de sløffet streken fullstendig.

På spørsmål om KD synes navnet

er for vanskelig svarer assisterende departementsråd Espen Aasen «OsloMet har valgt et godt navn – som alle bør skrive riktig».

Rektor ved Oslomet, Curt Rice, har forståelse for at det kan være vanskelig å skrive riktig.

– Det tar tid å få sånne ting på plass. Jeg har ikke problemer med å forstå at det kan være vanskelig å skrive tankestreken riktig. Det er flere varianter, og kan ta tid å få alt på plass, sier han.

– Er det ikke rart at ansatte skriver feil, selv etter guiden dere har lagt ut?

– Det er veldig vanskelig å kommunisere i en så stor organisasjon som vår. De som har lest guiden burde selvfølgelig skrive det riktig, men når selv ikke Universitas skriver det riktig kan jeg ikke forvente

«Når selv ikke Universitas skriver det riktig kan jeg ikke forvente det fra første dag av mine ansatte heller.»

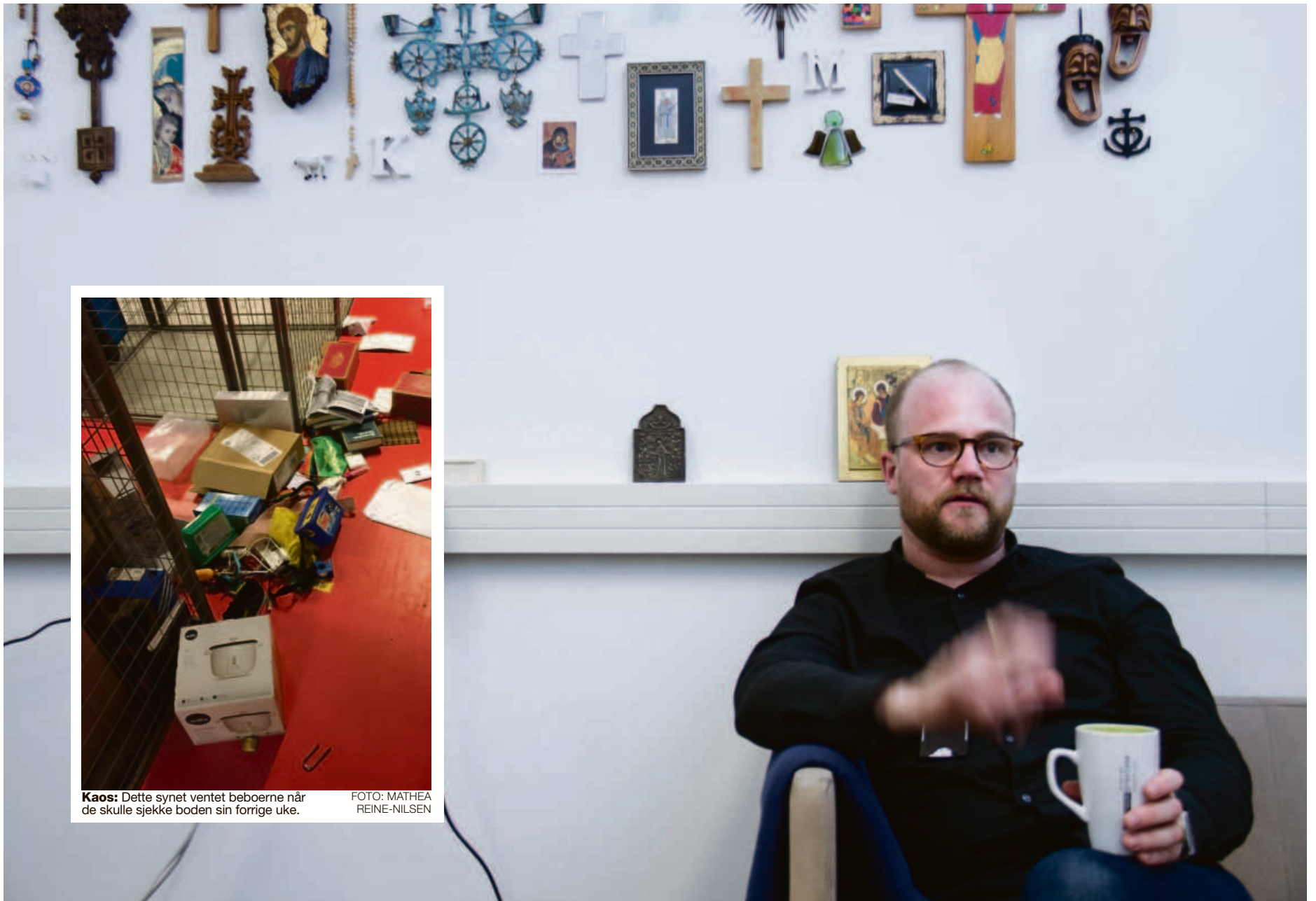
Curt Rice

det fra første dag av mine ansatte heller.

P.S. Rice mener Universitas skriver Oslomet feil, og mener det burde skrives OsloMet. Universitas har derimot valgt å følge Språkrådets anbefalinger.

INNBRUDDSBØLGE I SiO-BOLIGER:

– En fullstendig ansvarsfraskrivelse

Misfornøyd: Steffen Torsteinsen Aune invisterte i tre kjettinger og tre hengelåser da han flyttet inn i studentbolig. – Allerede da jeg flyttet inn så jeg at boder var brutt opp.

Sykler, sko og andre eiendeler har de siste årene blitt stjålet fra Carl Berner studenthus. Etter flere år med varsler er de fortsatt plaget med innbrudd.

Innbrudd

tekst Rachel Elisabeth Antonsen
foto Ingrid Hjelbakk Kvamstø

I forrige uke opplevde Kornelia Haddal Sivertsgård innbrudd i boden sin. Bilder fra studenthuset viser hvordan eiendeler ligger strødd utover gulvet ved siden av boder som har blitt brutt opp. Og det er ikke første gang.

Ingen endring

Steffen Torsteinsen Aune forteller at han allerede i 2015 varslet angå-

ende innbrudd i bodene, og etter spurte tiltak fra SiO. Han fikk beskjed om at det jobbes med tiltak, og blir bedt om ikke å oppbevare verdier i boden. I desember samme år skjer flere innbrudd, og Aune etterspør kameraovervåkning.

– Allerede da jeg flyttet inn så jeg at boder var brutt opp, så jeg kjøpte inn tre kjettinger og tre hengelåser. Men de går tydeligvis med avbiterang, og på naboboden var døra brutt opp nedenfra.

Aune har selv opplevd å bli frastjålet en sykkel fra en låst sykkelbod.

Nylig fikk han en ny e-post fra SiO Bolig. I denne står det at det har vært flere innbrudd i boder. Beboerne blir oppfordret til å holde dører lukket og ikke slippe ukjente personer inn i bygget.

– Her ser vi nok en gang en fullstendig ansvarsfraskrivelse fra SiO Bolig som utleier. De viser ikke til at det er planlagt økt sikkerhet, de skyver alt over på beboerne, og vi

må ordne opp.

– Vi betaler ganske mye i husleie og så klarer de ikke å ivareta sikkerheten til beboerne. Det synes jeg blir for dumt, fortsetter han.

Han er provosert over SiOs e-post om ikke å oppbevare verdier i bodene. Han stiller spørsmål om hvor man skal oppbevare ting som dyre koffertter som man ikke har plass til på hybelen.

– «Pass på å lukke dørene og ikke ha verdier der», men hvor skal vi ha det da, spør han.

Tjue låser klippet opp

Kornelia Haddal Sivertsgård studerer midtøstenstudier ved Universitetet i Oslo og flyttet inn på Carl Berner studenthus i januar. Hun forteller at det er rundt 20 låser som har blitt klippet av bodene. Det tok mindre enn ett døgn fra hun brukte boden for første gang til den ble klippet opp. Sivertsgård regner med å ha blitt

frastjålet verdier for 5000 kroner.

– Jeg hadde en bag, en pose med masse IKEA-posere, en pose med sko og en pose med toalett-mapper, lommebøker, brukt sminke og andre toalett-saker.

Selv om hun ikke hadde verdier i boden synes hun tyveriet er kjedelig.

– Gjør en rekke tiltak

Fungerende direktør i SiO Bolig, Gunn Kirsti Løkka, sier til Universitas at det legges om til elektronisk adgangssystem i alle studentbyene. I tillegg jobbes det med å sikre boder, og vekttertjenester brukes mer målrettet.

– Vi arbeider kontinuerlig med å gjøre våre studentbygg, inkludert bodarealene, så sikre som overhodet mulig, slik at risikoen for innbrudd og tyveri reduseres. Likevel må vi finne den rette ba-

lansen mellom sikkerhet og tilgjengelighet.

Løkka mener det er viktig at beboerne anmelder tyveri, og at SiO også kan anmelde dersom det viser seg å være et større omfang. Frem-

over kommer det til å være hyppige kontroller i byggene.

– At det ikke har kommet tiltak fra SiO beskrives som en «fullstendig ansvarsfraskrivelse». Hva tenker dere om en slik beskrivelse?

– Vi gjør en rekke tiltak for å sikre boligbyggene, blant annet gjennom adgangskontroll, tilsyn av vekttere og i noen tilfeller ekstra lås-punkt på bodene. Beboerne kan også selv bidra til å redusere risiko for innbrudd ved ikke å oppbevare verdier i boden og ved å ikke slippe inn ukjente i bygget.

Visste du?

I mars i fjor skrev Universitas om jussprofessor Kåre Lilleholt, som mente SiO Bolig drev med ulovlig drift av depositums-kontoer.

REGJERINGEN VIL IKKE HA IMAMSKOLE:

Imam Kamel Amara er uenig

Imamer ved Det Islamske Forbundet og Islamic Cultural Center i Oslo mener det hadde vært ideelt med en egen imamutdanning i Norge. Denne uken fastslår kunnskaps- og integreringsminister at det ikke blir aktuelt.

Imamskole

tekst Tharald Halvorsen
foto Ola Vatn

– Det ville vært bra å få en egen studieretning for de som vil bli imamer her i Norge, sier Kamel Amara, pedagog og imam for Det Islamske Forbundet (DIF).

Forrige uke skrev Universitas om det nye vedtaket til Stortinget som omhandlet en økt satsing med fem millioner i støtte, på videreutdanning av religiøse ledere ved det teologiske fakultet (TF) ved Universitetet i Oslo (UiO). Studiedekan Oddbjørn Leirvik sa at Islam er den nest største religionen i Norge, og at det derfor er naturlig å satse på den. De ville også i fremtiden prøve å tilby gode komponenter, for noe som etter hvert kunne bli en fullgod imamutdanning. Denne uken slår kunnskaps- og integreringsministeren imidlertid fast at det ikke vil være aktuelt, i et brev til Stortinget:

«I departementets dialog med Det teologiske fakultet ved Universitetet i Oslo er det blitt klart at det ikke er aktuelt å opprette en fullverdig imamutdanning nå», skriver Jan Tore Sanner (H), ifølge den kristne avisa, Vårt Land.

Ifølge brevet mener Sanner at «det er vanskelig å bygge opp en felles imamutdanning som vil kunne dekke behovene for alle muslimske trosretninger».

Brå vending

Denne uka begrunner også Oddbjørn Leirvik beslutningen på vegne av det teologiske fakultet (TF).

– Det er krevende å finne en felles mal for imamutdanningen som ville tilfredsstilt alle de forskjellige religiøse retningene. I sammenligning med et fulltidsstudium i likhet med prestestudiet, ville dette studiet ha krevd en helt annen oppbygning, sier han.

Videre forteller han at det ikke har vært et marked for en imamutdanning i Norge, og at de i første omgang nå kun vil satse på forbedring av islamsk teologi ved fakultetet.

Imam Kamel Amara mener derimot at markedet i stor grad er der.

– Mange muslimer ville nok tatt dette i bruk. Jeg kjenner ingen som er utdannet imamer i Norge, uten å ha måttet ty til utdanning utenlands, sier han.

Selv er han leder for en europeisk komité som driver opplæring og videre utvikling av praktiserende imamer i Europa. I tillegg driver han med intensivkurs og serie studier i grunnleggende ferdigheter i Islam og teologi for noen studenter ved UiO. Han fortsetter ved å fortelle at han ikke tror det bare er aspirerende imamer som ville vært interesserte i tilbudet.

– Grunnleggende kunnskap og ferdigheter er ettertraktet blant

flere, for eksempel lærere og forelesere. Det er nok mange som ville tatt dette tilbudet i bruk for å få en fordypning i Islam, sier han.

Stort behov

Imam for Islamic Cultural Center på Grønland (ICC), Hamid Ali Farooq, forteller at han også syntes det hadde vært ideelt med en egen imamutdanning i landet, men at de er en lang vei for å få det til.

– Økt satsning på noen fag i islamsk teologi ved TF kan være en god begynnelse, sier han.

En annen faktor som spiller en viktig rolle i oppbygningen av en slik utdanning, er tilliten blant muslimer ovenfor utdanningsansvarlige.

– Vi må ha respekt og tro på de som underviser i islamsk teologi. En lærer eller professor med muslimsk bakgrunn og kunnskap fra et islamsk universitet vil sannsynligvis ha mye mer tillit ovenfor elevene, sier han.

– Er det et stort behov for imamer i Norge i dag?

– Behovet er der. Vi kunne blant annet trenge flere imamer til stillinger i offentlig sektor, samt diverse institusjoner, sier han.

Det finnes et stort flertall med blant annet prester på fengsler og sykehus i Norge. Tilbudet ved slike institusjoner er ikke like godt når det kommer til muslimer som kunne ønsket samtaler med imamer.

– De muslimene som sitter i fengsel eller på sykehus ser at det finnes gode tilbud for kristne. Et like godt tilbud finnes ikke for dem. Noen vil se på dette som en forskjellsbehandling.

universitas@universitas.no

Sterk i troen: Hamid tok en åtte år lang utdanning i islamske studier i Pakistan, og er blant Norges yngste imamer. Han tror det er en god idé med en utdanning i Norge, men at veien frem dit er lang.

Markedet finnes: Kamel Amara mener at en imamutdanning ville vært gunstig for muslimer, ettersom flere enn kun aspirerende imamer, for eksempel dem som vil ha grunnleggende kunnskap om islam.

ARKIVFOTO: HANS DALANE-HVAL

Samfunnsproblem: Morten Irgens ønsker seg flere menn i hele institusjonen, fra bachelornivå og oppover.

FORSVARER UJEVN KJØNNSBALANSE: – Fagfeltene er kvinnedominerte

I 2017 ble det avlagt 15 doktorgrader ved Høgskolen i Oslo og Akershus. 14 av disse ble skrevet av kvinner.

Likestilling

tekst Kristoffer Solberg

Et viktig kriterium for at Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA) kunne skifte navn til Oslomet og smykke seg med universitetstittel var å øke antall doktorgrader. Det har de gjort. Siden 2013 har avlagte doktorgrader ved det nye universitetet økt fra fem til 15, ifølge ferske tall fra Database for statistikk om høgre utdanning.

«Omtrent 70 prosent av de nåværende stipendiatene våre kvinner»

Morten Irgens, prorektor for forskning og utvikling ved Oslomet.

Likevel er det langt unna konkurrentene på universitetene i Stavanger og Agder. Morten Irgens, prorektor for forskning og utvikling ved Oslomet, me-

ner det lave antallet doktorander ikke gjenspeiler institusjonens utvikling.

– Oslomet har opplevd en enorm vekst de siste årene. De fleste stipendiatprogrammene har blitt opprettet det siste tiåret. Ifølge prognosene og sammenligningene vi benytter oss av, er antallet doktorgrader tatt ved Oslomet på høyde med andre norske institusjoner som bedriver samme type forskning.

Naturlig utvikling

I Oslomets strategiplan «Strategi 2024» har universitetet som mål å «øke andelen professorer, dosenter, vitenskapelig ansatte med forskerkompetanse og master- og doktorgradsstudenter, til et nivå på linje med sammenlignbare universiteter».

Irgens skrev i september 2017 bloggposten «10 råd til ledelsen om FOU-strategiske vektlegginger». I notatet kommer det frem at Oslomet ønsker å øke antall ph.d.-studenter til et nivå tilsvarende Universitetet i Agder (UiA) og Universitetet i Stavanger (UiS).

Prorektoren tar blant annet til orde for å lobbe seg frem til flere finansierte stillinger gjennom statsbudsjettet. Dette har høyskolen ikke gjort tidligere.

– Vi har ikke fått jobbet aktivt politisk for å få tildelt økt støtte til såkalte KD-stipender fra kunnskapsdepartementet, men vi søker aktivt eksterne forskningssamarbeid, både med andre institusjoner og nærings-

liv. Utvikling av fagmiljøene er noe vi jobber aktivt med.

Skjev kjønnsfordeling

Det er ikke bare antallet doktorgradsstipendiatere som er lavt i forhold til andre universiteter. Kjønnsfordelingen var langt mer balansert på UiA og UiS, enn det den var ved HiOA.

14 av doktorgradene var skrevet av kvinner. En var skrevet av en mann. Kjønnsfordeling blir verken nevnt i «Strategi 2024», eller på Irgens' blogg.

– Hvorfor er kjønnsfordelingen så skjev?

– Omtrent 70 prosent av de nåværende stipendiatene våre kvinner. Dette grunner delvis i at de områdene vi har stipendiatorordninger i tradisjonelt sett har vært kvinnedominerte forskningsarenaer.

Irgens påpeker at størsteparten av ph.d.-programmene ved Oslomet er innen fagfelt som helsevitenskap, utdanningsvitenskap og atferdsanalyse. Dette er fagfelt som tradisjonelt sett har hatt en høy prosentandel kvinner.

På spørsmål om universitetet har iverksatt aktive tiltak for å øke andelen mannlige doktorstipendiatere, sier Irgens at kjønnsbalanse er et institusjonell og samfunnsmessig problem.

– Generelt ønsker vi flere menn, dette gjelder hele institusjonen, fra bachelornivå og oppover.

– Akademia har alltid vært venstrevridd

På et kontor i Oslo rådhus holder Carl I. Hagen fortsatt koken i offentlig sektor. Han mener forskere, i motsetning til han selv, ikke skjønner hvem som betaler lønnen deres.

Politikk

tekst Mikkel Ihle Tande
foto Jil Stiefer Yngland

– Å, skal dere ha bilder også, da må jeg jo kle på meg!

Carl I. Hagen retter på slipset mens han ser seg om etter dressjakka. 74-åringens virker tilfreds med tilværelsen som deltidsansatt med eget kontor på Rådhuset.

Hagen har nettopp blitt presentert tall som viser Frps underrepresentasjon i akademia. Bare 1,1 prosent av Forskerforbundets medlemmer og 5 prosent av studenter stemmer på partiet Hagen representerer i Oslo bystyre. Tilsvarende tall for den øvrige befolkningen er 15,2 prosent. Tall fra fjorårets studentundersøkelse viser i tillegg at hele 37 prosent av studentene har opplevd at Frp-velgere blir sett ned på av medstudenter eller ansatte.

– Akademia har alltid vært venstrevridd. Jeg studerte i 1968 og da var RV (Rød Valgallianse red.anm) fullstendig dominerende. Dette var en tendens i hele Europa og har festet seg, selv om dominansen har blitt svakere, mener Hagen.

Han har alltid vært er politisk utskudd.

– Da jeg studerte fantes det knapt konservative studenter, slik jeg var, mimrer Hagen. Unge mennesker er ofte idealistiske mener han. Hagen tror likevel at det også er andre grunner til at så få studenter stemmer Frp.

– Hater næringslivet

I fjor snakket Universitas med Andreas Brännström, leder for Fremskrittspartiets ungdom (Fpu) i Oslo. Han fortalte om en ovenfra og nedholdning blant Blindernstudentene. Kommentarer som «Stakkars deg som stemmer Frp» eller «Det er veldig bra at du studerer selv om du er Frper» florerer. Brännström understreket imidlertid at han ikke selv følte seg mobbet.

– Hvis man ikke tilhører den politiske korrektheten man finner på øvre Blindern blir man sett ned på og stemplet som dum, og dermed holder man kjeft. Ingen vil vel innrømme at de er mindre intelligente, sier Hagen.

Han tror imidlertid at de som studerer fysikk, kjemi og tekniske fag nok er mindre venstrevridde. Spesielt innen statsvitenskap tror Hagen det er mange sosialister, som ikke helt forstår hvem som betaler lønnen deres.

– Forskere og akademikere lever av de verdiene som skapes i det private næringsliv, som de av en eller annen grunn hater.

Han understreker at de som jobber

i det offentlige, han selv inkludert, har det veldig bra. Det enorme kontoret, utstyrt med behagelige skinnmøbler illustrerer poenget hans.

– Den store utfordringen for Norge, eller hvilken som helst annen nasjon, er at hvis over halvparten av befolkningen blir netto mottagere fra statskassa går landet helt ad undas.

«Keiserens nye klær»

Da Universitas i fjor jaktet på en av de få forskerne som stemmer Frp, var Asle Toje den eneste åpne Frp-sympatisøren som ble oppsporet. Toje ble nylig valgt som nytt medlem i Nobelkomiteen. Hagen ble selv foreslått av partiet sitt, men ble ikke godkjent av Stortinget.

– Det har aldri vært snakk om at å være vararepresentant på Stortinget er et problem før mitt navn kom opp. Det er bare tull, utbryter Hagen.

Han er like fullt fornøyd med Asle Toje.

– At Toje ble valgt er veldig positivt. Han er forfriskende ærlig, klar og rett på sak. Toje er en typisk individualist, som også har kritisert oss i Frp, sier Hagen.

– Hva tror du Toje vil tilføre Nobelkomiteen?

– Det samme som gutten i eventyret «Keiserens nye klær». Han vil sette spørsmålsteget ved etablerte sannheter. Dette er rollen jeg har hatt hele min politiske karriere.

– Venstresiden kveler ytringsfriheten

Når Hagen tar på seg rollen som gutten i «Keiserens nye klær», blir han ofte møtt med protester. Han mener venstresiden har et problematisk forhold til ytringsfriheten.

– Det har aldri skjedd at noen på høyresiden i norsk politikk har kastet stein eller tomater og hylt for å nekte en Rødt-politiker fra å si sin mening. De eneste som har gjort slikt er Blitzerne, sier Hagen. Ifølge Hagen ser de på seg selv som venstrevridde, men er ingenting annet enn nazister.

– Jeg ser ikke noe forskjell på nazisme, fascisme eller kommunisme. Liberalisme er den motsatte ytterligheten, fastslår Hagen. Et annet eksempel mener han er akademias aversjon mot Israel:

– Mange akademikere vil boikotte det eneste demokratiske landet i midtøsten, sukker Hagen.

På vei ut tilbyr Frp-nestoren en omvisning på Rådhuset. Etter noen minutter uten å snakkepolitikk, klarer han ikke lenger dy seg, og spør:

– Er det noen av dere som vet hvor mange prosent CO₂ det er i atmosfæren?

Stigma: Carl I. Hagen sier at man blir stemplet som dum dersom man ikke tilhører «den politiske korrektheten» som finnes på øvre Blindern.

Tar ansvar for egen læring

Lærerrikt: Espen Sommer Værland mener feltkurs er både lærerikt og sosialt.

FOTO: ESPEN SOMMER VÆRLAND

Da Universitet i Oslo la ned i bachelorgraden i biologi tok studentene saken i egne i hender.

Biologi

tekst Selma Joner

Det matematisk-naturvitenskapelig fakultet lanserte i høst 14 reviderte studieprogrammer. Bachelor i biologi måtte vike for bachelor i biovitenskap, og dette har resultert i biologistudenter som frykter for at de studentkjære feltkursene i biologisk mangfold skal forsvinne.

Tok ansvar

– Det er vel og bra at programmet oppdateres og moderniseres, men det er dumt hvis det går på bekostning av kunnskap om økologi og biologisk mangfold, sier Espen Sommer Værland, nyutdannet masterstudent i biologi.

Værland beskriver feltkurs som en lærerik og samtidig sosial opplevelse.

– Det kan for eksempel bestå i at studentene drar opp til en isbre og studerer hvordan økologien forandrer seg langs ruten, forklarer Simen Hyll Hansen, biologistudent på masternivå.

Værland mener feltkursene tar for seg særlig viktige kunnskapsområder i det moderne samfunn, og er redd den nye bacheloren i

biovitenskap ikke vil ivareta dette.

Derfor har han tatt saken i egne hender. I sommer fikk han og Hyll Hansen ideen om å gjennomføre et eget feltkurs. Sensommeren 2018 arrangeres dette for første gang, i samarbeid med Norsk Botanisk Forening og Biovitenskapelig fagutvalg.

Av unge, for unge

Norsk Botanisk Forening fikk i 2017 tildelt 1,55 millioner kroner av sparebankstiftelsen til prosjektet Ung Botaniker. Hensikten er å rekruttere unge til foreningen, og ideen om feltkurs passet perfekt til beskrivelsen. I feltkurset er det reservert 26 plasser til førsteårsstudenter på bachelorstudiet i biovitenskap, og de resterende plassene kan hvem som helst med interesse for biologi melde seg på.

– Vi har et mål om å skape et klima for unge mennesker der man kjenner tilhørighet til faget, sier Hansen.

Studentkjære feltkurs

Biologistudentene som også vil fungere som medarrangører og kurslærere, er klare på at feltkurs har vært en viktig del av deres utdanningsløp.

– Det vekker interesse for noe du ikke visste du var interessert i, sier Mari Engelstad, bachelorstudent i biologi og leder i Biovitenskapelig fagutvalg. Hun forteller at det fortsatt er mulig å velge deler av det tidligere emnet som valgfag, men dette forutsetter at du allerede er interessert, og da

forsvinner poenget.

– Vi ønsker å dele den gode opplevelsen vi har hatt, og sørge for at andre får oppleve det samme, sier Ella Thoen, doktorgradsstipendiat i biologi. De er alle enige om at feltkursene har vært avgjørende for det de nå fokuserer på i utdanningen.

– Du hører hele symfonien istedenfor hvert enkelt instrument, og det er først da det høres bra ut, oppsummerer Hyll Hansen, som kalles feltpoet av medstudentene sine.

Prisverdig initiativ

I samtale med Rein Aasland, leder for Institutt for biovitenskap, blir det tydelig at initiativet tas godt imot på instituttet.

– Når studentene engasjerer seg og tar initiativ til å lage et eget feltkurs utenfor instituttets studietilbud, er dette prisverdig, sier Aasland. Han ønsker å forsikre studentene om at det fortsatt vil eksistere et godt tilbud til de som ønsker feltarbeid i biomangfold. Dette forutsetter imidlertid at man velger det selv.

– Feltkursene er ikke tatt ut av undervisningen. Det tilbys flere av dem, men de kommer senere i studieløpet, forklarer han. Aasland deler studentenes engasjement for feltkurs og kaller det en svært viktig komponent i utdanningen.

– Som instituttleder vil jeg gjøre mitt beste for å ivareta denne verdifulle delen av undervisningen.

universitas@universitas.no

Tilbudsguiden

AVIS

Dagsavisen
Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

BEMANNINGSBYRÅ

Manpower er din døråpner til arbeidsmarkedet.

Som Norges største bemanningsbyrå har vi både faste stillinger og oppdrag hos Norges ledende selskaper.

Se mulighetene på manpower.no

Vi ser frem til på hjelpe deg videre i din karriere.

DANS

Kom og Dans Oslo
Brenneriveien 11
0182 Oslo

oslo@komogdans.no
Tlf. 22 40 19 00

www.komogdans.no

Studentpris på klippekort (stud.bevis)
Ungt miljø - Nordpolen skole onsdag
Swing - Salsa. Også helgekurs

LEGE

20% Studentrabatt!

LEGEVAKT
Gynekolog
Kosmetisk injeksjon

allmenn@ckms.no
www.ckms.no
Tlf: 23196040
Sørkedalsveien 10c, 0360 Oslo

PSYKOLOG

Sliter du med tunge tanker eller prestasjonsangst?

Vi arrangerer STRESSMESTRINGSKURS - oppstart 6. mars 2018.

Se mer info og meld deg på her:
www.privatpsyk.no/kurs

10 % rabatt for studenter!

TANNLEGE

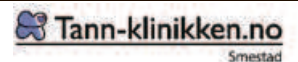

Grünerløkka Tannhelsesenter
Thorvald Meyers gate 33
0555 Oslo

lisa.orting@grunermail.no
Tlf: 22 35 77 92
www.grunerlokka-tannhelsesenter.no

600 kr for første undersøkelse (inkl. røntgen og enkel rens).

Fast 20 % studentrabatt på all tannbehandling.

*Tann-klinikken.no
Smestad
Sørkedalsveien 90B
0377 Oslo

tannklinikken@gmail.com
www.tann-klinikken.no
Tlf: 22 73 48 00

En undersøkelse med 2 røntgenbilder til 600kr.

Vi har normalt 10% studentrabatt.

Tannlege Vatne
Klingenbergs gate 5
0161 Oslo

tannlege@vatne.no
Tlf: 22 83 40 84
www.tannlegenevatne.no

Som student får du 50 % rabatt på første undersøkelse, samt 40 % studentrabatt på all oppfølgende behandling.

TRENING

Imperia Gym
Grefsenveien 9b
0482 OSLO

imperiangym@gmail.com
Telefon: 22 22 90 70
www.imperiangym.com

15 % studentrabatt

Få hjelp med din trening.
GRATIS OPPFØLGING av gode instruktører. Gratis prøvetime.

Gode tilbud for studenter i Oslo

kulturredaktør:
stinerotnes@gmail.comStine Rotnes
954 81 409

KULTUR

KULTURANBEFALING

Stine Rotnes, kulturredaktør i Universitas

Litterær fråtsing

Jada, du har sikkert fått med deg de knallgule plakaten titulert «Mammutsalg», som for tiden pryder de fleste bokhandler i Oslo.

Men jeg sier det likevel, lørdag 24. februar er det slutt på årets definitivt største boksalg. Be there, or be squa-

re. Enten du skal fylle på det litterære utvalget på kaffebordet i Insta-leiligheten din, eller trenger kulturell input som ikke nødvendigvis kan sees på en skjerm: Å lese bøker gjør deg også flinkere til å skrive. Ikke en dum egen-skap å ha som student.

HJELP, JEG SKRIVER B

Språkkonsulenten, skrivesenteret og studenten har talt: Slik skriver du en god bacheloroppgave.

Bachelor

tekst Andrea Kunz og Stine Rotnes
foto Eirik Bryhn Jacobsen

Like sikkert som at våren snart sprenger opp av gatene, sitter en stor gruppe studenter på foreløpig glisne lesesaler og tømmer hjer-
nen for mulige fremgangsmåter for den store bacheloroppgaven. Spørsmålene er mange, og svarene færre:

Hvordan strukturere oppgaven? Hvordan skrive godt? Hvordan i det hele tatt komme i gang med en bacheloroppave? Universitas har sanket svar hos språkkonsulenten, skrivesenteret og toppstudenten.

– Luft luggen

– Jeg kunne gått gjennom den oppgaveskrivingen mange, mange ganger til.

Sjokkerende, men sant, skal en tro student Julie Hval (23). Hun fullførte en bachelor i kultur og kommunikasjon ved Universitetet i Oslo våren 2017, før hun tok fatt på et masterstudie i organisasjon, ledelse og arbeid ved samme universitet. Oppskriften på oppgavesuksess mener hun er klisjéfull, men treffende.

– Skriv om noe du interesserer deg for. Du får tross alt mulighet til å studere ett enkelt tema over et halvt år.

Selv fullførte Hval med glans. Bacheloroppgaven ble til som del av et pionérprosjekt på studieprogrammet, der utvalgte studenter fikk muligheten til å skrive i samarbeid med en bedrift. Oppdragsgiver var det omreisende matmarkedet Bondens Marked, kjent for dampende sveler og kortreiste gårdsprodukter. Med oppgavetittelen «Lokalmat på menyen», endte studenten med toppkarakter.

– Siden oppgavetemaet handlet om kundenes motivasjon for å kjøpe varene på Bondens Marked, var informantene mine eksper-
tene. Jeg fikk lov til å dra ut og

Språkkonsulentens skrivetips:

- Bruk metakommentarer. Skriv en oppsummering av hva du har gjort, og deretter av hva som kommer etterpå.
- «Alt bør gjøres så enkelt så mulig, men ikke enklere», sa Albert Einstein. Ikke kompliser fremstillingen din mer enn nødvendig.
- Samarbeid med noen. En skrivegruppe er nyttig, da du kan få innspill fra noen som ikke kjenner prosjektet ditt like godt som deg.

Kilde: Aage Rognsaa

snakke med folk – og gud hvor deilig det var å luften luggen utenfor lesesalen, forteller Hval engasjert.

Utfordringer i kø

Skriveprosessen var likevel ikke en uproblematisk affære for Hval. Hun opplevde problemer med å koordinere jobb og bachelorskriving, da innhenting av informanter uventet nok tok henne til Bergen. Stå-på-viljen mener hun er alfa omega for å komme seg helskinnet gjennom en langtekkelig prosess.

– Det kan være utfordringer med å få tak i informanter, skrive-sperre, problemer knyttet til innhenting av skriftlige kilder og det kan være personlige utfordringer. Bestem deg på forhånd for at du skal fikse det. Jeg tror sjelden vi har vondt av å bli dratt ut av komfortsonen vår, meddeler hun.

Studenten får støtte fra språkkonsulent og forfatter av boken «Bacheloroppgaven», Aage Rognsaa. Etter å ha veiledet et hopetall studenter i kunsten å skrive bacheloroppgave, siterer Rognsaa med faglig trygghet Ernest Hemingway i sin oppsummering av skriveprosessen:

– «Skriving er 90 prosent hardt arbeid». Et godt resultat handler ikke primært om talent, men om hvor mye arbeid man legger ned.

Han forteller at mange studenter sliter med å oppnå god flyt i omfanget av oppgaven. Rognsaa mener det hele kan kokes ned til to hovedutfordringer for bachel-

orforfattere flest.

– Det første er at veldig mange ikke klarer å få til en rød tråd i fremstillingen sin. Det andre er at mange overakademiserer stilen, og skriver med et kunstig høytidelig språk.

Fire skribenttyper

Den ultimate angrepsstrategien varierer likevel fra student til student, ifølge Rognsaa.

– Noen språkforskere sier at vi kan deles inn i fire forskjellige skribenttyper: oljemalere, arkitekter, murere og akvarellmalere, forteller språkkonsulenten.

Oljemalerne skriver gjerne om flere ganger. De starter med en skisse, jobber seg lagvis fremover og forbedrer tekstene sine opp mot 20 ganger. Arkitektene derimot legger en nøye og detaljert plan før de starter med skrivingen, og følger den gjennom hele prosessen. Murerne jobber med én og én setning for å gjøre den så perfekt som mulig, og skriver derfor mer langsomt. Akvarellmalerne skriver tekstene sine fullt ut på første forsøk, og går sjeldent over for å forbedre.

Hjelpen er nær

Uansett hvilken type skribenttype du er: Hjelpen er nær. Flere av Oslos utdannelseinstitusjoner tilbyr veiledning og kurs i akademisk skriving. Koordinator ved Studieverkstedet på Oslo-met, Ingunn Nilsen, forteller at de får besøk av studenter både i startfasen, og på finpuss-stadiet av arbeidet. Utforming av problemstilling, drøfting og struktur er gjenganger på verkstedet.

– Vi gir ikke studenter en fasit på hvordan man skal løse oppgaven sin. Vi er med og diskuterer teksten, og hjelper studenten med å komme frem til egne løsninger.

Hva studentene trenger hjelp til varierer mellom studieretninger. Likevel er det særlig én utfordring de fleste har tilfelles.

– Mange sliter med å formulere ting med egne ord, og å bruke sin egen stemme, sier Nilsen. Da kan det ofte hjelpe å diskutere teksten sin med noen.

kulturredaksjonen@universitas.no

Besto med glans: Bacheloroppgaven Julie Hval (23) skrev våren 2017, holdt til toppkarakter. I der utvalgte studenter fikk tilbud om et bedriftssamarbeid med Bondens Marked. Det mener hun.

«Make dating great again»

DATING: Det er ikke til å stikke under stol at Trump-tilhengere opplever en del hets, også innenfor de amerikanske grenser. Faktisk er tilstandene så kritiske, at det nå går utover kjærlighetslivet til single republikanere. Trump-patrioten Sean McGrossier har på det grunnlag opprettet dating-nettstedet Trump.dating, med det

fengende slagord: «Make dating great again». Siden er ironisk nok forbeholdt heterofile, men visstnok åpent for både single og ulykkelig gifte. Om formålet med konseptet, skriver nettstedet at de vil «gi likesinnede amerikanere en mulighet til å møtes uten kleinheten som kommer med den første samtalen om poitikk».

Urørte underdogs

MUSIKK: Kald Flamme, Hanne Mjøen, Jon Olav og Heave Blood & Die utgjør firerbanden som skal kjempe om tittelen «Årets Urørt» under P3's Urørtfinale 1. mars, melder NRK. Statskanalen oppsummerer sjangerbredden blant årets finaleartister som alt fra «melodisk hip hop og pop, til mørk doom-rock».

Finalen går av stabelen i Mathallen, ledet an av hele Norges musikal-ske gudmor, Christine Dancke, og P3-kollega Eirik Havelin. I 2017 gikk Dårlig Vane av med seieren, etter at Cezinando ble Årets Urørt foregående år.

ACHELOR

Hun skrev oppgaven som del av et pionérprosjekt på studieprogrammet Kultur og kommunikasjon, og hun burde gjøre mer av.

MIN STUDIETID

tekst Stine G. Bergo
foto Ingrid Hjellbakk Kvamstø

«Jøss, jeg er et kjempetalent!»

- HVOR: Lærerhøgskolen i Bergen
- NÅR: 1993–1997
- AKTUELL MED: Albumet «Kløyvd»

I studietiden var jentene «ville etter» Odd Nordstoga. Men de fra lærerhøgskolen holdt han seg unna.

– Er det elitestudentene fra Blindern som kommer?
Odd Nordstoga reiser seg fra den brune skinnsosaen i God Morgen Norges lokaler og reker hånda til oss. Mannen som synger «grisen står og hyler» på Vinje-dialekt, tok exphil for å kunne være universitetsstudent.
– Universitetet var litt sånn høyverdig. Jeg skal ikke si jeg ikke trivdes på Lærerhøgskolen, men jeg følte ikke akkurat at jeg var i eliten, da.
Men det var altså lærer han studerte til å bli, på høyskolens musikklinje. Foreldrene var lærere, og utdanningen virket god å ta. Studiet falt aldri helt i smak.
– Det var en flott tid og kjempebra skole, men det å sitte i ring og snakke om følelser ... Didaktikk og samtaler. Det ble liksom litt svevende for meg.
Nordstoga visste han ville bli musiker. Fra musikklinja på folkehøgskolen var han «fõra med selvtillit».
– Jeg tenkte «jøss, jeg er et kjempetalent!». Jeg hadde litt høye tanker om meg selv. En

ungdommelig selvtillit som ikke var helt rota i virkeligheten.
I et halvt år prøvde Nordstoga seg på studentlivet. Han spiste havregrøt, opererte med budsjett og gjorde lekser på kvelden.
Så tok musikken overhånd. I tillegg til bandet til Lærerhøgskolen, var han med i en rekke andre band, og reiste også rundt i landet med moren og broren for å spille på skoler – i det som nå kalles den kulturelle skolesekken.
– Jeg dreiv med masse, det med skolen var liksom bare «stræitjobben», som de kaller det i Bergen, forteller han, og innrømmer at karakterene ble deretter.
De fire årene 45-åringen studerte i Bergen, synes han likevel var fantastiske.
– Det var herlige år for meg. Jeg blomstra jo, var god som musikanter og slikt.
Hverdagen i diverse kollektiv var også fin – som en fortsettelse av folkehøgskolen, forteller Nordstoga. Han fniser. Det var

også «nokre jentur».
– Det var slike som ble sjarmert av meg, da sikkert. Jeg hadde noen som var litt, ja, ville etter meg.
Jentene fra lærerhøgskolen holdt han seg derimot unna.
– Jeg var iallfall ikke interessert i dem. De var slike indremisjonsjenter, herregud. Ikke bare vanlige kristen, men slik «kristen er ikke bra nok», liksom.
Nordstoga likte heller ikke skolebandet med lærerstudentene noe særlig.
– Vi peaka ikke. Vi var liksom ikke de hotteste studentene i Norge.
Likevel ble han etterhvert frontfigur, og bandet ble omdøpt «Something Odd» og slapp albumet «Nordstoga». Det var da han skjønnte han skulle bli soloartist
– Jeg tror ikke jeg albua meg fram, men jeg var vel en veldig tydelig identitet i det bandet, sier han.
Så må han skynde seg til God Morgen Norges studio for å spille. Universitas prøver seg på et siste spørsmål:
– Soloartist og læreryrket, det er ikke helt i overensstemmelse?
– Nei, det er ikke helt det. Som lærer er du liksom et slikt tannhjul i en stor greie som er veldig viktig. Man er blitt mer individualistiske. Et slik liv som vi lever i dag, det ville for eksempel vært utenkelig for foreldrene mine.

FORNØYD: –Jeg vet ikke om jeg angrer om 10 år, men nå er jeg veldig fornøyd – mer enn jeg trodde, sier Ingrid.

— SELV MAMMA SINE SÅ BEDRE UT

INGRID HAR HELE SITT VOKSNE LIV VÆRT MISFORNØYD
MED PUPPENE SINE. FOR TRE MÅNEDER SIDEN LA HUN
SEG UNDER KNIVEN FOR Å FÅ NYE.

tekst: TERESA ELTERVÅG CISSÉ

foto: TOBIAS WILLUMSTAD MYRLAND ▶▶

◀ – Som liten ventet jeg på at puppene skulle komme, men så gjorde de aldri det, forteller 24 år gamle Thea Raudberget.

Mange av oss forbinder kosmetisk kirurgi med Kardashian-familien eller Sophie Elise, men skjønnhetskirurgi gjelder ikke lenger bare ekstremtilfellene. Thea er en av flere helt vanlige nordmenn som har lagt seg på operasjonsbordet. Helt siden puberteten ønsket hun seg større bryster, og som nit tenåringsvalgte hun å operere inn silikon i brystene.

– Jeg følte at det var negativt å ha små pupper. Til og med voksne forbilder snakket om små pupper som noe negativt.

«Naturlige» pupper på stranden

Hjemme i tomannskollektivet på Tors-hov har Thea laget seg en rask vegetarmiddag bestående av stekt ris og egg. Hun spiser litt av det studentvennlige måltidet, før hun beskriver hva hun tenkte om silikon bare noen år tilbake.

– Det var bare «dumme» jenter som opererte seg, sier Thea, som mener bildet av kundegruppen ikke var særlig godt framstilt.

Før 2013 hadde plastisk kirurgi aldri streifet Theas tanker. Så, en sommerdag på Huk i Oslo, møtte hun en jente med silikonpupper som faktisk så naturlige ut. Det var i dette øyeblikket hun fikk øynene opp for at kirurgi kunne gi henne puppene hun hadde ventet på.

Kompromissløs

Men hvordan går man fra tanken til å ta steget inn i operasjonssalen? Professor ved psykologisk institutt ved Universitetet i Oslo (UiO) Tilmann von Soest, har forsket mye på psykososiale faktorer ved kosmetisk kirurgi. I et av hans studier kommer det fram at over halvparten av norske kvinner kjenner minst én person som har gjennomført en kosmetisk operasjon. Sosial aksept om kosmetisk kirurgi i kvinners miljøer skal være viktig for motivasjonen til å gjennomgå en slik operasjon.

Verken Theas daværende kjæreste eller venner oppfordret henne til å ta silikon. Det var Theas sta personlighet som gjorde at hun strittet mot vennenes holdninger, og hun føler hun tok valget fullt og helt for seg selv.

– Jeg bøyer meg ikke for andres meninger. Det trigger meg nesten mer om noen står meg i mot.

The talk

Thea bestemte seg for at hun ville gå inn for å operere brystene. Men først måtte hun fortelle det til familien.

– Jeg syntes det var så utrolig flaut, og kviet meg kjempemye for å si det. Jeg følte allerede da at det var veldig motstridende for hvem jeg var og hvor jeg kom fra.

Oppvokst i Tønsberg, i en familie som var opptatt av å gjøre henne klar over at det er det inni som betyr noe, forventet hun sterke fordommer fra foreldrene. Til Theas lettelse forstod de at det var lite de kunne si når datteren først hadde bestemt seg. De opptrådte støttende, og moren hjalp henne med å ta ut stingene etter operasjonen.

– Jeg ser for meg at flest fordommer henger igjen fra tiden man forbandt silikon med Pamela Anderson. Det er disse samme menneskene som sitter i

«Selvfølgelig kan man være et bra forbilde og en god mamma med silikonpupper»

Thea Raudberget

ØNSKE OM ENDRING

- Åtte prosent i alderen 15 til 29 år ønsker å endre på utseendet ved hjelp av skjønnhetsinngrep.
- 13 prosent av jentene og kvinnene oppgir at de ønsker å forandre på utseendet ved hjelp av kosmetisk kirurgi og injeksjoner. Fire prosent av guttene og mennene svarer det samme.
- Flest ønsker å endre på nesa, brystene, rumpa eller leppene.

KILDE: Norstat på vegne av NRK 2015, med et representativt utvalg på 500 unge mellom 15 og 29 år.

VISSTE DU?

Reduksjon av areola kan blant annet påvirke funksjonen til melkekjertlene som kan være problematisk ved framtidig amming.

«Det beste hadde vært å gi disse bloggerne minst mulig oppmerksomhet i media»

Marianne Hatle, psykiater

kommentarfeltene og «shamer» Sophie Elise, påstår Thea, som tror den yngre generasjon er langt mer aksepterende enn tidligere generasjoner.

Fem år senere

I dag angrer Thea på valget hun tok som 19-åring. Selv om hun var veldig fornøyd den første perioden etter hun opererte, vurderer hun å ta ut implantatene.

– Hvis jeg blir mamma en dag vil jeg ikke at min datter skal tro det var noe jeg måtte gjøre fordi jeg ikke var bra nok naturlig. Selvfølgelig kan man være et bra forbilde og en god mamma med silikonpupper, men siden jeg ikke ville tatt valget i dag, vil jeg heller ikke oppfordre noen til å ta det nå.

I en av von Soests studier fulgte han personer før og etter operasjoner, med et spesielt fokus på deres psykisk helse.

– De fleste viser seg å være fornøyd med resultatet, som kan gi en opplevelse av økt selvtilitt. Men operasjonen har lite effekt på generelle psykologiske fenomener, som selvfølelse på sikt, forteller von Soest.

– Hva om du aldri møtte jenta med silikon på stranda?

– Kanskje hadde jeg aldri gjort det. For om jeg ikke hadde gjort det i den perioden i livet mitt, hadde det mest sannsynlig ikke skjedd.

Et nytt menneske

For fem år siden var Thea opptatt av et polert utseende, brukte mye sminke og rettet håret nesten hver dag. I dag er Tønsbergjenta fokusert på å fremme det naturlige. Sminkepungen er lagt på hylla og klesstilen fremmer et mer androgynt uttrykk.

– Når man er 19 år har man en ganske klar idé om hvem man er, men jeg er et helt annet menneske nå enn da, selv om jeg og yngre meg kjenner hverandre veldig godt, ler Thea, som fortsatt kan kjenne seg igjen i mye av det hun skrev i dagboken som tenårings.

Det er ikke så mange som vet at hun har tatt silikon. Thea var en av få som ville stå fram med navn og bilde i denne saken, men det var ikke et enkelt valg. For temaet kan være ubehagelig å snakke høyt om.

– Det er så fjernt fra hva jeg ville gjort nå, at jeg ikke ønsker å forbindes med det. På den andre siden innser jeg at det ikke er så farlig om noen vil tenke annerledes om meg, om de får denne nyheten.

I operasjonssalen

Ikke like fjernt i tid, en novembermorgen i fjor, møtte en nervøse Ingrid Ask opp på klinikken Aleris på Frogner. Klokken var 06.46 og Ingrid hadde omtrent ikke sovet hele natten. Nå skulle hun utføre brystreduksjon. Med en fot innenfor helsevesenet selv var sykepleierstudenten, kanskje i motsetning til andre, fullt klar over risikoen med narkose og mulige komplikasjoner i ettertid.

– Kirurgen tegnet et kart over hele meg over hvor han skulle kutte, men jeg var så stressa og svetta så mye at tusjen bare rant ned.

– Det er ikke som på Grey's Anatomy, hvor du blir rullet inn i operasjonssalen. Jeg måtte legge meg halvnaken ned på operasjonsbordet selv. De vaska meg i et kvarter med alle mulige greier før legen kjørte inn litt narkose først, for å sjekke at jeg tålte det. Det ▶▶

ANGRER: Thea trosset råd fra venner og

familie, og fikk brystimplantater i 2013. Fem år senere angrep hun på valget hun tok som 19-åring.

◀ kjentes som om jeg fikk 10 øl rett i fletta! Jeg trodde man fikk nar-kose gjennom luftveiene, men det er tydeligvis bare på film.

Til sammen fjernet Ingrid rundt 850 gram fra brystene. Hun reduserte også diameteren på areola, som er det brune området rundt brystvorten. Først klippet de opp hele areolaen, forminsket, for så å sy sammen igjen, forteller hun, mens hun viser før- og etterbildene hun har på mobilen, lite brydd av at vi befinner oss i et hipsterkafémekka midt i lunsjrushet.

Ingrid opererte seg en fredag og var tilbake på skolen neste tirsdag. Grunnet mye tunge løft i jobben på sykehjem, endte hun opp med å være sykemeldt i totalt åtte uker, da hun fortsatt opplevde smerte.

– Når vevet inni puppene gror kjen-nes det ut som hovne mensenpupper ganger fem.

– Selv mamma så bedre ut

På en H&M-butikk i Drammen innså sekstenårige Ingrid at hun ikke passet alle klærne i vanlige butikker lenger. Si-den da har hun ikke kunnet handle BH

på lavpriskjeder som Cubus eller Lin-dex. Det ble en dyr affære da det kun var undertøy på Change eller Victori-as' Secret som passet - hun kunne ende opp med å måtte ut med 700 kroner for én BH.

– Ikke akkurat studentvennlige pri-ser!

– Jeg har aldri kunnet gå med skjor-te, for eksempel. Da så jeg ut som et kjempemonster, spøker hun, og viser med hendene hvor stor hun følte hun så ut. Ingrid har mye humor, men det er fortsatt tydelig at hun lar seg provo-sere.

– Det må kunne gå an å ha store pup-per uten å være overvektig.

Ingrid har hele sitt voksne liv vært misfornøyd med hvordan brystene hennes så ut.

– Selv moren min som har ammet to barn så bedre ut, hevder hun, og beskri-ver sine egne som tunge og hengende.

Fysisk eller estetisk?

Da Ingrid i fjor sommer også begynte å få plager som stiv nakke og hodeverk etter fysisk tungt arbeid, dro hun til fastlegen sin for å få forhøre seg om

VISSTE DU?

Plastikkirurgi kom til under 1. og 2. verdenskrig for brannskadde og vansirede ofre med behov for rekonstru-ering av utseende. Senere oppdaget man mulighetene for å gjøre endringer med samme teknikker på friske personer. Skjønnhetskirurgien var født.

muligheten for brystreduksjon. I sam-talen med fastlegen var Ingrid ærlig om at det ikke var de fysiske plagene alene som var grunn til ønsket om forand-ring.

Forståelsen og anerkjennelsen fra kirurgen, som viste henne bilder av hvordan resultatet kunne se ut, gjorde at Ingrid endelig bestemte seg for å gjennomføre operasjonen. Timen hun først fikk i oktober måtte endres til november, ettersom det krasjet med eksamen.

Men Ingrid er ikke alene om mis-nøyen. I von Soests studie, som viser at om lag åtte prosent av norske kvinner i alderen 22–55 år har gjennomgått en kosmetisk operasjon, er også brystre-duksjon inkludert. Dette til tross for at det ofte har helsemessig motivasjon. Kvinnene i utvalget definerte selv brys-treduksjon som et kosmetisk inngrep, som betyr at de utførte operasjonen primært av estetiske grunner.

Staten betaler

I utgangspunktet hadde Ingrid under-søkt muligheten for brystløft, ikke re-duksjon, men brystløft alene var ikke

SKOLEVEIEN: Fra Arkitekt- og designhøgskolen i Oslo (AHO) går turen ofte til Fretex på vei hjem fra skolen for Thea.

STUDENTTILVÆRSELSEN: Ingrid fra Lier deler nå en leilighet på 39,5 kvm. med bestevenninnen på Tøyen. Hun går andre året på sykepleie ved VID vitenskapelige høgskole, og er for tiden i praksis på revmakirurgisk og ortopedisk avdeling på Diakonhjemmet sykehus.

«Jeg er ikke for den ‘restylane i leppene og stram opp rumpa-kulturen’. Jeg setter først og fremst pris på at jeg har en frisk kropp som fungerer»

Ingrid Ask

KOSMETISK KIRURGI I NORGE

- Kosmetisk kirurgi vil si å utføre operasjon av estetiske grunner.
- De siste årene har det vært lite forskning på omfanget av kosmetiske inngrep. Det finnes ingen offisiell statistikk over ulike inngrep fra private klinikker i Norge.
- I levekårsundersøkelsen om helse fra 2008, kom det frem at fem prosent i alderen 18–65 år, har utført en kosmetisk operasjon de har betalt for selv.
- Ifølge en rapport fra Helsetilsynet i 2004 ble det utført mellom 8000 og 9000 kosmetiske operasjoner i 2003. Mellom 2000 og 2003 økte antall inngrep med 5 prosent årlig.

mulig å få statlig støttet. Ved å redusere noe og samtidig utføre løft, kunne kirurgen hjelpe henne på statens regning likevel. Egenandelen kom ikke på mer enn tusenlappen, inkludert utgiftene for medisiner og en kompresjons-BH. Med kun brystløft hadde prisen blitt på nærmere 60 000 kroner.

Likeens måtte Thea finne en måte å finansiere operasjonen. Også for henne spilte staten, nærmere bestemt Statens Lånekasse, en stor rolle. For det var storstipendet som gjorde at Thea så det som oppnåelig å ta seg råd til operasjonen som endte på rett under 40 000 kroner. At finansieringen ikke var særlig utfordrende var en sentral årsak til at hun gjennomførte operasjonen. Nesten hver dag før skolen jobbet Thea i klesbutikk, og klarte på den måten å spare opp alt hun trengte på tre måneder.

– Jeg har aldri noen gang spart så mye penger på en så kort periode. Jeg var utrolig motivert!

Normalisering

For Ingrid ble tanken om operasjon satt til side en stund etter stormen av sterke meninger i det offentlige, hvor mange fremmet at det naturlige var bra nok. I 2016 blåste det opp en debatt i media, med blogger Kristin Gjelsvik i front. Gjelsvik raste mot offentlige personer hun mente bidro til normalisering av kosmetisk kirurgi gjennom en videoblogg med tittelen «NEI, det er faen ikke normalt!». I dag har videoen over 148 000 visninger på YouTube.

– Jeg er jo egentlig enig i det! Jeg er ikke for den «restylane i leppene og stram opp rumpa-kulturen». Jeg setter først og fremst pris på at jeg har en frisk kropp som fungerer, sier Ingrid. Likevel mener hun at man skal kunne endre på utseende til en viss grad, uten at det skal måtte feies under teppet og være tabu.

– Tror du at noen kanskje kan se på deg som overfladisk?

– Nei, av en eller annen grunn føler jeg at det er mindre fordommer knyttet til at jeg har fjernet noe, enn om jeg hadde puttet inn noe.

En som har sterke meninger om blogguttalesene er den norske psykiateren Marianne Hatle. Hun mener faren ved at noen bloggere er åpne om kirurgiske inngrep kan føre til normalisering av kroppslige inngrep.

– Det beste hadde vært å gi disse bloggerne minst mulig oppmerksomhet i media, mener Hatle.

Ingrid tar opp mobilen og sjekker Ruters reiseapp. Hun skal direkte i praksisjobben på Diakonhjemmet sykehus. Ingrid var ikke like skeptisk til å stille til intervju som mange andre var. Før hun må gå, rekker hun å svare på hvorfor.

– Brystreduksjon kommer lite frem i media, men jeg har jo fixsa på meg jeg også, og står for det jeg har gjort. Hvis det kan lære noen noe, eller om noen kjenner seg igjen i mine opplevelser eller tanker, er det fint.

magasin@universitas.no

debattredaktør: **Runa Fjellanger**
debatt@universitas.no 901 59 831
Frist: **søndag klokka 17**
Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

IDÉ OG DEBATT

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Trappetrening

Sammen (Studentsamskipnaden på Vestlandet) selger treningskort som aldri før, og det skaper ventelister og kamp om plassene, skriver Studvest.

Trene Sammen forteller at de har hatt opp i mot 18.000 solgte kort så langt i år, noe som er en medlemsvekst på 15 prosent i omsetning. Det er rekordtall.

– Det er ikke noe tvil om at det er flere som trener på trenings-

sentrene våre enn før. Det er rett og slett vanskelig å tilfredsstille alle behov i januar og februar, sier Bård Johansen, direktør i Trene Sammen, til Studvest.

– En gang tok jeg og ei venninne med oss egen treningsmatte og trente i en trapp inne på trenings-senteret på Studentsenteret, forteller jusstudenten Lisbeth Skaanes (21) til Studvest.

OL-pauser skader ikke

Dersom du greier å holde TV-tittingen innenfor normale tidsrammer, er det bare positivt med OL-pauser, skriver Under Dusken. Prorektor for utdanning ved NTNU, Anne Borg, mener at studentlivet handler om mer enn bare studier.

– Noen velger å ta en skitur når sola skinner, mens andre får et endorfinkick av å se andre går

fort på ski – og kanskje til og med tar gull, som vår egen Johannes Høsflot Klæbo, sier Borg. I tillegg til OL-gull, tar Klæbo en bachelor i økonomi og administrasjon ved NTNU, ifølge Under Dusken.

– Jeg vil ikke anbefale noen å ta studiefri i to uker, men noen timers avkobling under OL skader nok ikke, forteller hun.

Ukas sitat:

«Det er vel mange som har lyst på et ligg»

Morten Stang Koppang til Studvest, han var en av 130 studenter som deltok på speed-dating på Kvarteret i Bergen på Valentines day.

Ukas tweets:

Yngve REAL NOT FACE @norgesgutt
Vi «angster» på lesesalen 😂 Har nesten ikke lest NOE 😂 Tar alt for lang matpause 😂 Hvem er vi? Studenter som får B,C osv på eksamen såklart ❤️

@ me next time

Lasse Fredheim @Lassefredheim
Før hadde man handelshøyskolen BI. Nå har vi fått Oslo Möet - storbyuniversitetet.

Lett Möet fremfor Meth

Lina @Lykwoah
Meg som ler og peker på skrivefeilene i sjefens skriv i kassa på dagligvarehandelen, hvor mastergraden min og jeg koser oss glugg ihjel

Hjelp, jeg er i humaniora

Enkefru Stengelfohn-Glad @yungbonniebonz
Har spist lunsj med andre internasjonale studenter i York, og det tok bare 2 minutter fra jeg introduserte meg selv for en jente fra Hong Kong spurte om det er sant at det bor hekser i Norge

@ me next time

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til **debatt@universitas.no**

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Teologistudier går ikke ut på dato

UiO

Håkon Reinertsen Borgos, Karrar Al-Amri, Strahinja Okanovic, Tahir Nasser, Ylva Risnes, Anja Lovise Lockertsen, Emma Skaarup Olesen, Adrian Sulemana Bolstad og Torkild Enstad Hausken

I forrige ukes leder i Universitas uttrykkes det at UiO som sekulært basert, vitenskapelig institusjon ikke bør tilby teologiprogrammer. Det henvises til Stephen Jay Gould som hevder at det verdimesige ikke overlapper med det empiriske. Videre uttrykkes det at Universitetet bør droppe undersøkelser av «de store spørsmålene» fordi «det er ikke vitenskap».

Nå er strengt tatt vitenskapshistorien sterkt farget av nor-

mativt pregede diskusjoner. Filosofi, etikk og jus er også utpregede normative fag. Teologi er et fortolkende fag, og som sådan normativt, men det er også deskriptivt og empirisk undersøkende. Det er også et verdimesig standpunkt å fremme kategorisk nedleggelse av et felt basert på stigma knyttet til dette feltet.

Det Universitas her foreslår kan tolkes til å ligge nært det franske laïcité-prinsippet, en sekularisme

der uttrykk for religiøsitet i det offentlige rom begrenses sterkt. Ja, laïcité bygger på «opplysningstidens sekulære idealer», men er en av mange tolkninger av ideell sekularisme. Det er viktig å vite at religionskritikk startet innad i teologistudiene, se teologen Friedrich Schleiermacher, en av den moderne teologiens opphavsmenn. Til teologien hører religionskritikken. Derfor er nettopp innenfraperspektivet både nyansert og et viktig bidrag til et mest mulig lyttende og åpent forskningsmiljø.

Et annet moment er at det er en betydelig del av forskningen og formidlingen handler om nettopp empiri. Ta granskningen av kildegrunnlaget til flere religiøse tekster som kroneksempelen her. Å kutte

«Filosofi, etikk og jus er også utpregede normative fag»

ut et langt og konstruktivt samarbeid mellom teologer og arkeologer er uheldig for videreføringen av en lang forskningstradisjon med mye svært viktig arbeid

foran seg.

Å være del av et Universitet betyr å kunne anvende logikk godt og konsistent. Når religiøse tekster plasseres under tolkningslupen et nettopp logikk en av de viktigste verktøyene. Å skyve slike studier ut av academia er å overlate arbeidet til i verste fall mindre utdannede og mer lukkede kretser.

universitas@universitas.no

Gratis SiO-kaffe!

SiO

August Tekrø, styremedlem i Rødt's studentlag

Tilbudet ved SiO-kantinene blir heftig diskutert i disse tider, men likevel virker det som om de fleste debattantene overser et veldig viktig faktum. Samtidig som studentene betaler stadig dyrere dommer for kaffe og mat i SiO-kantinene, raker nemlig SiO-direktør Lisbeth Dyrberg 1,7 millioner kroner inn i årslønn.

Dyrbergs lønn er finansiert av semesteravgiften vår – som vi betaler – og er mer enn hva statminister Erna Solberg tjener. Jeg er noe usikker på om jobben til SiO-direktøren er vanskeligere og mer komplisert enn statsministerens. Maten i kantina på Stortinget subsidieres av skattepengene våre – og på samme måte burde maten i SiO-kantinene i større grad være subsidiert av semesteravgiften vår.

Noen foreslår å oppheve SiO-monopolet til fordel for markedskreftene på universitetene og høyskolene, men vil studentene egentlig ha MacDonald's på Fredrikkeplassen – eller vil de egentlig bare ha billigere lønns? Det er et evig spørsmål som er ex.phil verdig.

Det ser ut til at mange glemmer at SiO er et demokratisk organ for studentene. Og løsningen ved å forbedre tilbudet er ikke nødvendigvis å fjerne monopolet til fordel for pappburgere og utvanna dispenserbrus – løsningen blir å ta tilbake et demokratisk organ i studentenes regi.

Dermed kommer et radikalt forslag: vi kutter lønna til SiO-direktøren med 500.000 kroner, så øremerker vi pengene til billig (gratis!) kaffe til studentene!

Det er et lite – men nødvendig – steg i riktig retning.

universitas@universitas.no

ARKIVFOTO

Nå skal alle studenter få ombud

Studentrettigheter

Marianne Synnes (H), Utdannings- og forskningskomiteen på Stortinget

Utdannings- og forskningskomiteen er enige om at alle studenter nå skal få tilgang på et studentombud. De aller fleste studenter har heldigvis en positiv opplevelse av studietiden. Det betyr at miljøet ved norske universiteter og høyskoler i dag i all hovedsak er godt. Samtidig kan vi ikke stikke under stol at det finnes sterke hierarkiske strukturer og asymmetriske relasjoner mellom studenter og ansatte. Ombudene som regjeringen nå skal innføre ved alle studiesteder skal fungere som uavhengige bistandspersoner som skal veilede, gi råd og være en ressurs for studentene i deres studiestuasjon.

Ti utdanningsinstitusjoner i Norge har i dag studentombud; alle universitetene og de største høyskolene. Studentombudene gjør en viktig jobb for å sikre studentenes rettigheter. Det er viktig at studentombudene har god juridisk kompetanse og oppttrer som uavhengige aktører, slik at studentenes rettigheter følges opp på en god måte.

Siste tids avdekking av uønskede hendelser i forbindelse med #metoo-kampanjen, også i academia, har synliggjort behovet for et sterkere vern av studenter. Jeg mener et studentombud kan bidra til å ivareta studentenes rettigheter, og gjøre det lettere å melde fra om kritikkverdige forhold som for eksempel seksuell trakassering eller urettferdig behandling.

Det er likevel viktig at institusjonene selv avgjør organiseringen av studentombudene, slik at disse organiseres på en måte som passer best for den enkelte institusjon. For oss er det viktigste at vi gir alle studenter lik tilgang på et uavhengig ombud. Det gjør vi nå, og ser frem til å gå i dialog med studentene og institusjonene på hvordan vi på best mulig måte løser dette.

universitas@universitas.no

TF har ingen andre sjefer enn Svein Stølen

Teologi

Aud Valborg Tønnessen, dekan ved Det teologiske fakultet

Jeg takker for Universitas-lederens visitt til Det teologiske fakultet (TF) i siste nummer. Det kan sikkert diskuteres hvilke fag et universitet skal holde seg med, men denne lederartikkelen er neppe noe egnet utgangspunkt. Teologi er et av de eldste universitetsfag, og det er ikke noe enestående for UiO. Teologi studeres ved våre søsteruniversitet i Norden, de fremste universiteter i Europa og USA.

Jeg vil også minne om at UiOs studier i teologi og religion er blant de høyest rangerte i verden, plass nummer 39 på QS World Ranking i 2017. Det er derfor tøvete å redusere teologi til noe uvitenskapelig, slik det gjøres forsøk på i Universitas sin leder. Teologiske studier besjeftiger seg med mange spørsmål, og Universitas vil nok bli skuffet over hvor små mange av dem er. Imidlertid er noen store, som for eksempel det tverrfaglige prosjektet om migrasjon og gjestfrihet, som definitivt adresserer en av de store samfunnsutfordringene i dag. Der har faktisk også teologer noe faglig å bidra med, tro det eller ei. Vi arbeider med spørsmål som handler om hvordan protestantismen

bidrar til å formettere religion og teologi i det norske samfunn, eller hvordan forholdet mellom religion og rett har utviklet seg siden 1500-tallet, for å nevne noe.

Det er jo også interessant å notere at et universitet som ifølge lederen ble «født ut av opplysningstidens sekulære idealer» etablerte teologi som sitt første og dermed eldste fag. TF bidrar godt til oppfyllelsen av UiOs verdier og mål, og det har vi til hensikt å fortsette med. Stortingets bevilgning vil sette oss i stand til å gi en bredere teologisk forskningsbasert undervisning på sikt. Det er imidlertid ikke en bevilgning til imamutdanning, men til utdanning av religiøse ledere «fra relevante trossamfunn». Det er ikke vi som fastsetter kompetansekrav for imamer eller andre religiøse ledere, men vi leverer utdanning og forskning som skal være relevant for arbeids-

givere. Det er en del av oppdraget vi har som universitet, og det skjer selvsagt på grunnlag av de krav om kvalitet som gjelder ellers.

Og siden Universitas på lederplass viste frem sine

bibelfaglige kunnskaper helt på tampen i innlegget, selv om konteksten for det ble helt feil, vil jeg gjerne få svare med en omskriving av et annet bibelvers: at TF har ingen andre sjefer enn rektor Svein Stølen. Det lever vi utmerket med.

universitas@universitas.no

anmelderredaktør: **Mathias Gravdehaug**
anmeldelser@universitas.no 415 97 277

ANMELDELSER

EP:

Ung og følsom

«I just wanna sing about being sad» synger Wonder The Boy. Han roter seg absolutt ikke bort når han kaster seg på bølgen av melodisk rap om triste følelser.

Den 16 år gamle trønderens andre EP består av seks låter, og er en god blanding av rap og sang over minimalistiske og melodiske beats. Musikken følger en oppskrift som er perfektionert av Drake, Chance the Rapper og mange flere av dagens mest populære artister. Men i motsetning til nevnte rappere har ikke Wonder the Boy en utpreget cocky, selvsikker stil. Denne guttene er mer følsom enn de aller fleste, og minner kanskje mer om Frank Ocean i så måte. Åpningssporet «Dead and alone» skiller seg litt ut ved å være mest hip hop-preget. De påfølgende fem er ikke altfor ulike, men det fungerer der som man liker denne sjangeren godt.

Wonder The Boy er fortsatt på sin «teenage emo shit». Kanskje fordi han fortsatt er en teenage emo kid, spør han retorisk. Det virker som han har peilet seg inn på et bestemt image. Tekstene er stort sett om jenter, og han klarer absolutt å skildre relaterbare følelser knyttet til sitt trøblete kjærlighetsliv. Han har åpenbart talent, og høres troverdig ut på engelsk. Spørsmålet er om han kan utvikle seg videre og produsere mer variert. For på en lengre utgivelse måtte det ha vært mer variasjon og noen utpregede hit-låter for å nå ut til et virkelig bredt publikum.

Hvis man hadde hørt disse låtene uten å vite hvem artisten var kunne man fort trodd dette kom fra en etablert amerikansk artist. Det kan forstås som et kompliment, men kan også by på problemer. For tekstene og produksjonen er ikke unik nok til at man nødvendigvis vil høre på dette fremfor noe tilsvarende fra USA, bortsett fra at det er kult at Wonder The Boy er en 16-åring fra lille Norge. Det kan riktignok hende det er grunn nok i seg selv for mange. Selvsagt er det urimelig å ha for store forventninger til en så fersk, norsk artist. Det han har gitt ut så langt kan tyde på at han virkelig kan bli til noe. Tiden vil vise for Wonder The Boy. Heldigvis for han er det nettopp tid han har mer av enn de fleste andre artister som også jager sitt gjennombrudd.

Mikkel Ihle Tande
anmeldelser@universitas.no

Bok:

Det enestående i det trivielle

Når siste side blas om, er det de små, finurlige detaljene i det kompliserte samspillet av menneskelige relasjoner som setter merkverdig avtrykk.

«Dronning Maud Land» er Line Madsen Simenstads debutbok, og består av fem noveller. Her skildres nære og perifere relasjoner mennesker inngår i – hvordan vi nærmer oss hverandre, bekrefter hverandre og gir hverandre avslag, og hvordan vi responderer på alt dette. Noen relasjoner kan vi komme oss ut av, andre ikke.

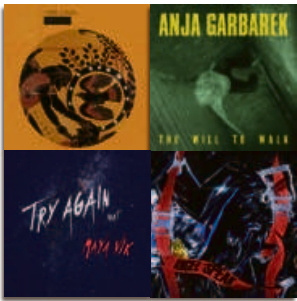
I alle novellene er Simenstad god til å holde igjen informasjon, og det er hovedsakelig handling og dialog som bærer frem karakterene for leseren. Det er interessant at

forfatteren evner å få frem hvordan trivielle, menneskelige relasjoner kan være såre enkle, og samtidig dypt inngripende. Med et metaforisk, men enkelt språk males karakterenes liv frem brutalt og ærlig.

Ved å skrive realistisk om dagligdagse gjøremål og repetitive handlinger, blir det banale en kontrast som på en god måte fremhever det enestående. I «Rød kjempe» vil faren til Karen at hun skal velge musikken til begravelsen hans, men hun synes ikke selv at hun tar gode valg. Farget av mistro til seg selv, ender Karen med å avvise faren når han nynner frem den sangen han liker. «Nei, er du gal. Den er harry. Og det er ikke en begravelsessang», sier hun. Denne følelsen av avvising er vondt bare å lese om, og er nok gjenkjennelig for de fleste. Novellen blir derfor en kjærkommen påminnelse om å stoppe opp og forsøke å observere hvordan re-

Universitas anbefaler (følg spillelista på spotify)

Ny norsk musikk

Odyssey – Carl Louis

Sender en bil til verdensrommet, denne låta på stereo

The Will to Talk – Anja Garbarek

Mer mystisk enn kabbala og humaniorastudentenes jobbmuligheter til sammen

Try Again – Maye, Maya Vik

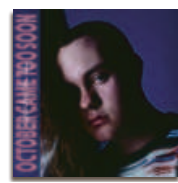
Warning! Brannfarlig!

Angel Speak – Niilas

Lyden av et multivers?

FOTO: DEV DHUNSI

October came too soon

Hvem: **Wonder The Boy**

Hva: **EP**

Konsert: **Samfunnet Bislett 23. februar**

Dronning Maud Land

Hvem: **Line Madsen Simenstad**

Forlag: **Forlaget Oktober, 2018**

sponsen vi gir andre uten å tenke oss om, faktisk kan ha nedslående virkning.

Novellesamlingen klarer på en fin måte å skildre hvordan tilsynelatende ubetydelige detaljer, som å respondere på enhver ytring fra noen andre, faktisk spiller en rolle for vår evne til å leve sammen. Samspillet mellom menneskene i novellen oppstår som en hybrid av handling og respons, på tross av ulikheter. Og når Vera i «Kondolerer» etter en mislykket samtale tenker «Alltid: I morgen er jeg bedre, i morgen er jeg mer» er det gjenkjennelig og reiser viktige spørsmål. For hvem skal vi alltid være litt bedre for – oss selv eller andre?

Therese Norum Halvorsen
anmeldelser@universitas.no

Hvem: **App-gründere**
Hva: **Snapchat 2.0**
Hvorfor: **Because you're the man**

Jonathan Jæger, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

S.O.S-iale media

Det er på tide med et sosialt opprør. Heidundrende ramaskrik etterfølger hver eneste oppdatering fra Snapchat. Over én million nordmenn har signert en underskriftskampanje mot forrige oppdatering. Er det ingen smarte gründere der ute som sitter på kunnskapen til å lage the next-great-social-media-photo-sharing-app? Det må

da være en liten, hipp gründer der ute som kan ta ansvar, når Snapchat skal være dust og forsøke å fikse what ain't broke. De kan vel ikke ha patent på noe de ikke vil ha?! Hvis det sitter en fantasiløs apputvikler på Angst bar og ser kompisene bli rike på apper, gjør én million nordmenn og deg selv en tjeneste: Make Snapchat great again.

Hvem: **Flott ungdom**
Hva: **Reise seg for gamlinger**
Hvor: **På bussen**

Teresa Eltervåg Cissé, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Når lårhalsen står på spill

Du prøver å være en nydelig representant for den yngre generasjon, og er klar for å knuse fordommene mot oss såkalte late unge, med null respekt for eldre. Så når den gråhårete baby-boomeren entrer bussen, legger du all egosentrisme til side, og reiser deg. I det du tar ut ørepluggene, smiler stolt over egen jovialitet, og sier «Unnskyld,

ønsker De å sitte?», braker krenkehelvete løst. Den Granca-brune pensjonisten blir fornærmet. Du ender opp i forsvarsposisjon og må forklare vedkommende at «Det var ikke slik ment, De ser meget pigg og sprek ut, jeg ønsket da bare å være høflig». Unngå den ydmykende skjenneprekenen, og aldri reis deg igjen.

Plate:

Enkeltlåter forkledd som album

Det er mye godt som skjer på Me and the Julios' debutalbum. Likevel er albumformatet et for stort steg for dem.

Me and the Julios har i løpet av snart fire år sluppet to EP-er og en rekke singler. De har vist seg å være dyktige pop-snekkere og levert gode låter, derfor er det ikke lite å forvente av deres første fulle album «Så vi løper om kapp».

Å lage album er balansekunst, og det er en hårfin grense mellom et fullverdig album og bare en samling med låter. Det er lettere å treffe bra med en EP når det bare er 3–4 låter

som skal med. Å lage album skaper mer frihet til utforsking, og gjør slik at de kan lage instrumentalen «Hamskifte» som fungerer som en ren overgang til singelen «Mannen i elven». Dette bidrar til å gjøre albumet til en helhet. De har også fått prøve seg på rap, og har med seg Tromsø-rapperen Viljar Broks på låta «Nye klær», forøvrig en av de beste låtene på albumet. I det fengende refrenget får vokalist Pia Alette Pedersen virkelig vist frem sin flotte stemme, som er noe av det aller beste med Me and the Julios.

Hvor låter som «Dobbeltmoral», «Hjemfengsel» og «Astronaut» er høydepunkter som viser til upåklagelig gitarspill, flotte vokalharmonier og stilfulle refreng, har vi i andre enden av skalaen «Bare biologi», som

krampeaktig benytter seg av feedback-støy i et forsøk på å være eksperimentell. Resultatet ender opp med å bli masete. «Fack, her er jeg» og «Norsk på fest» er for så vidt kule låter, men de passer ikke helt inn i helheten som albumet ellers forsøker seg på. Begge låtene har forsøksvise tunge gitarriff og seige takter, noe som ikke passer inn med de mer rene poplåtene på albumet. Det hadde funget bra som en egen EP, men her føles det som at bandet tenker «låt er låt».

Me and the Julios beviser seg fortsatt som dyktige låtsnekkere og gjør mye bra også på «Så løper vi om kapp». Dessverre virker det som albumformatet er et litt for stort steg for dem.

Tony Norgaard
anmeldelser@universitas.no

Så vi løper om kapp

Hvem: **Me and the Julios**
Når: **23. februar**

Plate:

Run boy, run: Jentene kommer

Jazz-gudinnene i Gurls trøster, flørter og peker nese til guttene på sitt etterlengtede debutalbum.

2018 starter lovende. #MeToo-lyskasteren peker fremdeles mot mørke kriker og kroker. Skiskytter Emil Hegle Svendsen innrømte at han måtte finne sin indre Marit Bjørgen for å slå motstanderen på oppløpet under 15 km fellesstart for herrer. Og det mange spør blir et av årets feteste jazzalbum er signert «jentebandet» Gurls.

Trioen, som springer ut av jazzlinja, var i flere år en godt bevart soundcloud-hemme-

lighet. Når de har sparket igang året som oppvarmingsband for a-ha i Oslo Spektrum, er den tid endelig forbi. «Run boy, run» er intet mindre enn en ująlete, ekstremt velspilt og veldig morsom jazzplate. Trioen består av saksofonfantomet Hanna Paulsberg, stjernebassist Ellen Andrea Wang og aspirerende soul-diva Rohey Taalah på vokal.

Mens saksofonen og bassen både leker og jager i det åpne jazzlandskapet, står mye og faller på Taalahs formidlingsevne. Låtskriver Paulsberg har ikke gitt henne noen enkel oppgave, men heldigvis kan Taalah alt fra å skru på revysjarmen til å rappe. Det er ikke mange norske vokalistere som kunne fått tekstlinjer som «this boy has everything I need to give to my child» til å høres like fett ut. Wang og Paulsberg er allerede kjendis i

jazzverden å regne, men med «Run boy, run» sjarmerer Taalah seg unektelig inn i norsk musikkhistorie på uhøytidelig og imponerende vis.

«Run boy, run» har noe for alle. Låter som «Dis boy» og «The love seed» burde være nok til å dytte oslofolket ut i snøføyka for å danse en lørdagskveld. Søndagsfrokosten dagen etter er komplett med de silkemyke balladene «Oui» og «The boy who came to town». Og Hegle Svendsen burde sjekke ut fengende «Snap» neste gang han henter inspirasjon fra ettbarnsmor, og mestvinnende skiløper noensinne, Bjørgen. «Saying oh snap, I got you boy».

Ingrid N. Ekeberg
anmeldelser@universitas.no

Kulturkalender

22 feb Sant eller usant? Live panelshow

Hvem snakker sant og hvem lyver? To lag komikere forteller om sine dypeste hemmeligheter og det andre laget må finne ut om de lyver eller ikke. Etter arrangements-teksten kan også publikum vinne, så om du er god til å avsløre lognere og snakes burde du så avgjort ta turen! Deltakerne er Carl Martin Eggesbø, Herman Flesvig, Mathias Eriksen og Martin Lepperød, og Hallvard Olsen er programleder
Kulturhuset, Showstart 21:00 – 120 kroner

22 feb Oslo, 22. februar, en samtale med Joachim Trier

Filmregissør Joachim Trier er invitert til samtale med Stian Grøgaard, teoriprofessor ved KHiO. I denne samtalen vil han fortelle om sitt arbeid, om den kreative prosessen fram til en ferdig film, om favorittfilmer, forholdet til andre regissører, og til andre estetiske disipliner. De to filmene Thelma og Oslo, 31. august vil blant annet bli snakket nærmere om, så er du fan veit du hvor du burde dra.
Auditoriet, Kunsthøgskolen i Oslo, Fossveien 24 - 18:00-20:00

23 feb Forstyrret filmsalong – Braindead (35mm!)

Med Valentinsdagen vel overstått er det på tide å fyre opp en real «rysare», som man sier i Sverige. Braindead har visstnok verdensrekord for bruk av jukseblod, 2000 liter, og var med på å knekke opp den strenge sensuren i pottitlandet Norge. Denne splattermoderfilmen er både morsom og borderline fysisk anstrengende, og ikke minst høyst seerverdig! Det vil dessuten bli spilt en forfilm, så her er det bare å benke seg ned i kinosetene!
Cinamateket - 20:00-23:00 - 50/80 kroner

24 feb Cabaret Intime presenterer: Lex Machina

«Kunstig intelligens er kommet på et stadie i utviklingen hvor vi kan begynne å skimte dets fantastiske potensiale. Trafikk uten ulykker, et helsevesen uten køer og en verden uten Bl.» Slik starter beskrivelsen av forestillingen Lex Machina. En drømmeverden, hør? Men hva om den kunstige intelligensen blir bedre enn menneskene selv? Hvem tar opp kampen? Skuespillerne er beredte, og oppfordrer deg til å bli med på barrikadene!
Frokostkjelleren, Juridisk Fakultet - Spilles til varierende tider frem til 2. mars - Cc: 100 kroner

26 feb UV-revyen 2018: Sirkus Helga

«Det var ikke jeg som begynte med revy, det var alle de andre som slutta». Det er ikke bare Oslos videregående skoler som i disse dager setter opp revyer, det gjør de også på UV. Revyen er en del av «Helga Hele Uka», som arrangeres i mars måned på Helga Engs hus. Hva revyen handler om vites ikke. Attenårsgrensen kan imidlertid tyde på enten vold, sex eller misbruk av alkohol og narkotika – men dette er kun spekulasjoner fra min side.
Spilles 26-28. februar - 17:45 - 100 kroner

Gi oss beskjed om arrangementer på epost:
universitas@universitas.no

Ad notam

Universitas oppsummerer uka

Je suis Carl I.

På Universitas.no kan du lese at Carl I. Hagen mener at Frps lave oppslutning blant studenter og forskere skyldes at akademia alltid har vært venstrevridd. Her i Ad Notam-redaksjonen betalte vi nettopp kontingen-ten til Tjen Folket, men vi er mest med for det sosiale. Vi møtte Hagen for noen kjappe oppfølgingsspørsmål.

– Ja ja, dere, så mye for «global oppvarming», hæ? klukker Hagen mens han knepper opp jakken og tar en klunk eggelikør. Han

ser ingen forskjell mellom nazisme, fascisme, kommunisme og atferdsproblemer.

– Blitzerne har jo okkupert huset sitt. Vet dere hvem som også okkuperte ting? Helt riktig: Adolf Hitler. Jeg ser ingen forskjell mellom et par enkeltstående tilfeller av steinkasting mot politi i utrykningsuniform spredt utover tre tiår og Holocaust. Men nå må dere ha meg unnskyldt, jeg skal på The Well og bade i tårene til underernærte skilsmis-sebarn fra Stovner. Snallast!

Universitas presiserer:

I forrige uke ble professor i statsvitenskap, Raino Malnes, oppringt av Vi spør. Da ble han sitert på følgende: «Ja, det er selvfølgelig overdrivi», skal jeg sporen-streks spise hatten min». Baksideredaktøren anbefaler Piffi Allkrydda og szechuansaus til hatten. Malnes ber om vinkartet, men vet at han har sitt på det tørre.

Ukas professorvin

KJÆRE RAINO MAL-

NES: Hvis du vurderer å spise din egen hatt akkompagnert med piffi allkrydda og szechuansaus, sier jeg som Locke (eller var det No-zick): Du har (eller bør ha) frihet til å gjøre som du vil med egen eiendom. Det minste jeg kan gjøre for mannen bak et av de beste fagene jeg har tatt på Blindern er å anbefale den perfekte vin til den kommende hendelsen. Denne sørafrikansk hvitvin smaker umiddelbart av friske, grønne druer med et hint av mineraler som stråler lett på tunga. Avslutningen er noe søtere og kan minne om en moden nashipære (som for øvrig går hånd i hånd med szechuan). Og skulle det ikke bli noe av hattespisingen, passer den utmerket til godt lagrede oster som gruyère og comté. Nå gjenstår det bare å se om vinen består den epistemiske sannhetsprøven.

Benedicte Tobiassen, vinanmelder i Universitas

Zonnebloem Chardonnay 2016

Pris: 124,90 kroner

Land: Sør-Afrika

Alkohol: 13,5 prosent

Vi spør

av Raino Mountain-Anger og Skrothildegund Franzimor

PHS, J'accuse...!

I forrige uke skrev Universitas om varsler om kritikkverdige forhold blant studentene på Politihøgskolen. Det ble varslet om både garderobetyverier, romantiske forhold mellom student og veileder, og verst av alt: studenter som på JEVNLI BASIS røkte «djevelens grønnskål», cannahasjsjuana. Vil ukulturen stanses? Eller vil «snitches» få «stitches?» Raina Porsanger ringte for å finne ut.

– Hei! Snakker jeg med Tor Tanke Holm på politihøgskolen nå?

– Ja, det gjør du.

– Ja, jeg heter Raina Porsanger og er politistudent hos dere. Jeg leste den saken i Universitas om folk som la ut bilder av politiarbeid på snap og sånt.

– Vent et øyeblikk. Kan du si navnet ditt en gang til?

– Raina Porsanger. Jeg har noen varsler. For jeg går i klasse med en som jeg vet at har nasket på Kiwien ved skolen.

– Du sa du heter Raina Porsanger? Og du går i?

– Jeg går på politihøgskolen. Ja, men hvor går du på skolen hen og hvilken klasse går du i?

– Jeg går i 2. klasse i Oslo. Så du er praksisstudent du nå, da, eller?

– Ja, og det er en i klassen min som jeg også vet at jukset på matteprøven i niende klasse.

– Okei?

– Bør folk som skal bli politi gjøre det?

– Eeeh, du Raina. Hvor er du i praksis hen nå, da?

– I Oslo.

– I Oslo.

– Men bør folk som skal bli politi jukse på matteprøver?

– Nei, det skal de jo selvsagt ikke gjøre.

– Jeg vet at den samme fyren skryter av at han aldri betaler billett på bussen. Det går faktisk utover oss andre. Jeg synes i hvert fall at folk som skal bli politi ikke burde gjøre det.

– Ehm ... Hvilken klasse går du i i Oslo?

– Jeg går i 2. klasse. Jeg vet også at han har lagt ut bilde av seg selv i en genser som det står «ACAB» på. Det synes jeg i hvert fall ikke politistudent skal gjøre?

– Hvem er denne studenten, da?

– Karsten Pettersen heter han. Og

så vet jeg at han også går i kakibukser og har sokker i sandalene. Altså jeg veit vi ikke er motepolitiet, men det får faktisk være grenser.

– Eh, kan du si navnet hans en gang til?

– Karsten Pettersen. Men er det greit at man går med kakibukser og sokker i sandalene?

– Om det er greit at du går med kakibukser og sokker i sandalene?

– Ja, er det greit at politistudenter gjør det?

– Ehm, det må jo en politistudent få lov til å gjøre hvis han eller hun fører for det.

– Vil du vurdere din stilling som politihøgskolens varslingsekspert?

– Det er ikke morsomt å tulle med sånt som dette. Å hevde at man er noen andre er over streken. Det er en fryktelig dårlig spøk.

QUIZBRØDRENE

1. Mellom hvilke to endestasjoner går Nordlandsbanen?
2. Hva er det nylig avtalt at vårt nordligste fylke skal hete?
3. I hvilket land var den såkalte Nordaliansen aktiv på sent 90- og tidlig 2000-tallet?
4. Hva heter hjelpepleieren og arbeiderpartipolitikeren som er leder av Fagforbundet?
5. Frank Ocean gav nylig ut en versjon av sangen «Moon river». Til hvilken film, basert på en roman av Truman Capote, ble sangen laget?
6. Tyrkia grenser til åtte land, nevnt syv av dem?

7. I fysikken opereres det med fire fundamentale naturkrefter, blant annet sterk kjernekraft og elektromagnetisme. Hva heter de to andre?
8. Hva heter treneren til det norske herrelandslaget i ishockey?
9. Og hva heter trenerens to sønner, som begge er hockeyspillere og representerer Norge i nåværende OL?
10. Hvilket mer dagligdags navn brukes om den delen av øyet som kalles retina?
11. Hva heter regissøren av den aktuelle filmen «Utøya 22. juli»?
12. Nefrologi er læren om hvilket organ

i menneskekroppen?

13. Hvilken norsk konge står det en statue av på torget i Trondheim?
14. Under hvilket navn er forfatteren og filosofen med fødenavnet Alisa Zinovjevna Rozenbaum bedre kjent?
15. Fra hvilket land kommer håndballklubbene Veszprém og Győr?
16. Hvilket OL, enten sommer eller vinter, var sist gang Norge ikke tok en eneste gullmedalje?
17. Hvilket ord beskrives slik av Bokmålsordboka: «det å sette noe inn i feil tidsepoke; foreldet synsmåte, forhold eller lignende»?

av Anders R. Erikstad, Kenneth Solberg og Vegard R. Erikstad. Tidligere junior-norgesmestre i quiz

18. Hvilken fransk forfatter står bak bokserien «På sporet av den tapte tid»?
19. Det heter hallon på svensk, hva heter bærret på norsk?
20. Hva er A300, A380, A321, 777 og 737 eksempler på?

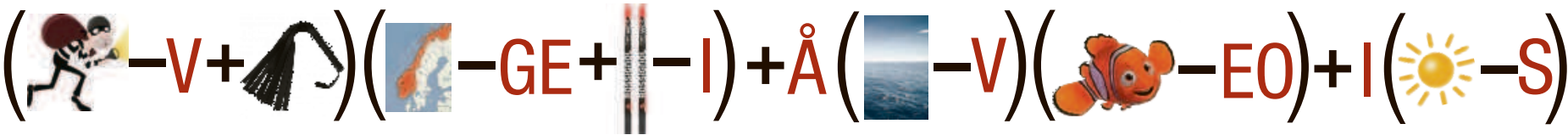
SVAR/DOM

- 0-4. **Trump:** Ikke akkurat et shining moment, dette her. Jaja, herfra kan det bare gå oppover, si.
- 5-9. **Student:** Verre ting har skjedd, men en god del bedre ting også.
- 10-14. **Førsteamanuensis:** Se der ja! Ikkje duuuumt.
- 15-20. **Professor :-)** *stolt men ydmyk*

1. Bodø og Trondheim 2. Troms og Finnmark 3. Afghanistan 4. Mette Nord 5. Breakkast at Tiflany's 6. Hellas, Bulgaria, Iran, Irak, Georgia, Syria, Aserbajdsjan og Armenia 7. Svak kjernekraft og gravitasjon (tyngdekraft) 8. Petter Thoresen 9. Patrick og Steffen 10. Rellina 11. Erik Poppe 12. Nyrøne 13. Olav Trygvasson 14. Ayn Rand 15. Ungarn 16. Rio de Janeiro 2016 (Café) 17. Anakronisme 18. Marcel Proust 19. Bringebær 20. Flymodell

Rebus

av sauen TS

HINT: Hinz Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Klæbo går for gull» Det klarte INGEN RINGERE ENN I&B, LesbeGangstere, Dan Børge Brekker Seg, The Two Happy Gingers, Kamalambegai (ja, det VAR riktig) og en hel gjeng andre gærninger.